

MIGRANT INTEGRATION POLICY INDEX III ROMÂNIA

MIPEX
III

WWW.MIPEX.EU

MIGRANT INTEGRATION POLICY INDEX III ROMÂNIA

Thomas Huddleston, Jan Niessen împreună
cu Eadaoin Ni Chaoimh și Emilie White

WWW.MIPEX.EU

MIGRATION POLICY GROUP

MIPEX III este produs în cadrul proiectului:
Outcomes for Policy Change, co-finanțat
prin Fondul European pentru Integrarea
Resortisanților Țărilor Terțe

Aceasta reprezintă o traducere concentrată a publicației iei Migrant Integration Policy Index III cuprinzând a prezentare de ansamblu a rezultatelor pentru România.

Publicat la Bruxelles de către British Council și Migration Policy Group, februarie 2011.

© 2011 Migrant Integration Policy Index. British Council și Migration Policy Group.

A doua ediție a Migrant Integration Policy Index (Indicelui Politicilor de Integrare a Migranților) a fost publicată în septembrie 2007 de către British Council și Migration Policy Group. Ediția pilot a fost publicată în 2005 de către British Council, Migration Policy Group și Foreign Policy Centre, sub denumirea Cetățenie Civică Europeană și Indicele Incluziunii.

Puteți să copiați, să descărcați sau să tipăriți conținutul Migrant Integration Policy Index pentru uzul personal și puteți include extrase din publicația, site-ul web, bazele de date și produsele multimedia ale Migrant Integration Policy Index în propriile dumneavoastră documente, prezentări, bloguri, website-uri și materiale didactice, cu condiția ca Migrant Integration Policy Index să fie menționat în mod adecvat ca referință, indicând British Council și Migration Policy Group ca fiind deținătorii surselor și a dreptului de autor. Toate cererile pentru utilizarea publică și comercială și drepturile de traducere trebuie înaintate către info@mipex.eu.

Mențiunile pentru scopuri științifice vor face referire la MIPEX în următorul mod: Thomas Huddleston *et al*, Migrant Integration Policy Index (2011). Pentru alte scopuri, se pot face referiri la MIPEX ca MIPEX 2011.

Site-ul web pentru rezultatele MIPEX complete, instrument online și informații despre evenimente MIPEX în toată Europa și America de Nord: www.mipex.eu

Contact: info@mipex.eu

Răspunderea pentru ideile sau opiniile exprimate în această publicație revine autorilor proiectului. Comisia Europeană nu este responsabilă pentru acele idei sau opinii și nici pentru scopurile în care acestea ar putea fi folosite.

CUPRINS

MIPEX III

Mulțumiri	2
Scrisoare de sprijin	4
Introducere	6
Ghidul utilizatorului	8
Rezultate cheie	10
Domenii de acțiune:	
Mobilitatea pe piața muncii	12
Reunificarea familiei	14
Educație	16
Participarea politică	18
Rezidența pe termen lung	20
Acces la cetățenie	22
Anti-discriminare	24
Profil de țară:	
RO România	26
Anexă: Lista indicatorilor	32

MULȚUMIRI

Echipa de coordonare MIPEX:

Anita Cassidy, Project Assistant, British Council

Pia Ehlers, Communications Manager, British Council

Jim Hollington, MIPEX III Project Director, British Council

Thomas Huddleston, Central Research Coordinator,
Migration Policy Group

Elodie Journeau, Research Assistant, Migration Policy
Group

Eadaoin Ni Chaoimh, Research Assistant, Migration Policy
Group

Jan Niessen, MIPEX III Project Director, Migration Policy
Group

Keti Tskitishvili, Senior Project Manager, British Council

Emilie White, Communications Manager, Migration Policy
Group

Colaborări extinse:

Ediția a treia a MIPEX se bazează pe colaborarea extinsă și pe termen lung cu partenerii, experții și susținătorii de încredere ai proiectului.

Suntem extrem de recunoscători partenerilor de cercetare, care sunt Philippe De Bruycker, Dirk Jacobs și Yves Pascouau de la University Libre de Bruxelles; Kay Hailbronner de la University of Konstanz; Judit Toth de la University of Szeged; Alistair Ross de la London Metropolitan University și Isabelle Chopin, Executive Editor la European Anti-Discrimination Law Review. Îi mulțumim de asemenea Barbarei Herman pentru analiza de corelare a rezultatelor.

Le mulțumim celor care și-au oferit valoroasa contribuție în cadrul întâlnirilor de consultare cu actorii relevanți și cu experții pentru fiecare dintre ariile tematice ale MIPEX, precum și în cadrul seminarului de testare a gradului de utilitate.

Suntem extrem de recunoscători rețelei noastre de parteneri pentru energia și angajamentul față de MIPEX: **Austria:** Beratungszentrum für Migranten und Migrantinnen (Counselling Centre for Migrants); **Belgia:** King Baudouin Foundation; **Bulgaria:** Open Society Institute – Sofia; **Canada:** Maytree Foundation and ACS – The Association for Canadian Studies; **Cipru:** KISA – Action for Equality, Support and Anti-Racism; **Cehia:** People in Need and Multicultural Center Prague; **Danemarca:** DRC – Danish Refugee Council; **Finlanda:** Think Tank e2; **Franța:** France Terre d'Asile and Terra Nova; **Germania:** Heinrich Böll Foundation; **Grecia:** i-RED: Institute for Rights, Equality & Diversity and Hellenic League for Human Rights; **Ungaria:** Menedék – Hungarian Association for Migrants; **Irlanda:** Immigrant Council of Ireland; **Italia:** Fondazione ISMU; **Letonia:** Providus – Center for Public Policy; **Lituania:** Institute for Social Research; **Luxemburg:** ASTI – Association de Soutien des Travailleurs Immigrés; **Olanda:** FORUM – Institute for Multicultural Affairs; **Norvegia:** KIM – Norway's Contact Committee for Migrants and Authorities; **Polonia:** IPA – Institute for Public Affairs; **Portugalia:** Calouste Gulbenkian Foundation; **România:** Fundația Soros România; **Slovacia:** IVO – Institute for Public Affairs; **Spania:** CIDOB – Barcelona Centre for International Affairs; **Suedia:** Swedish Red Cross; **Elveția:** SFM – Swiss Forum for Migration and Population Studies and Lucerne University of Applied Sciences and Arts – Social Work; **Regatul Unit:** Runnymede Trust and Immigration Advisory Service și **Statele Unite ale Americii:** Immigration Policy Centre – American Immigration Council.

De asemenea, mulțumim centrelor British Council din: Austria, Belgia, Bulgaria, Canada, Cipru, Cehia, Danemarca, Elveția, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Malta, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Regatul Unit, Statele Unite ale Americii, Olanda și Ungaria pentru colaborarea și susținerea lor valoroasă.

În final, exprimăm deplina și sincera noastră apreciere pentru rețeaua de experți, recenzori și contribuitori pentru profilurile de țări, care și-au împărtășit cunoștințele detaliate pentru a produce datele comparative de care depinde MIPEX. Numele lor sunt enumerate mai jos și informații mai detaliate sunt disponibile pe site-ul web www.mipex.eu.

Austria: Norbert Bichl, Barbara Herzog-Punzenberger, Karin König, Albert Kraler, Bernard Perchinig, Klaus Starl, Katrin Wladash; **Belgia:** Emmanuelle Bribosa, Perrine Devleeshouwer, Isabelle Doyen, Thomas Huddleston, Dirk Jacobs, Rachel Laget, Julie Ringelheim, Dirk Vanheule; **Bulgaria:** Esen Fikri, Margarita Ilieva, Marinela Radeva, Zvezda Vankova, Penka Vasileva; **Canada:** Siddharth Bannerjee, Noel Burke, Peter Carver, Gerard Gall, Ratna Ghosh, Jack Jedwab, Herbert Marx, Jeff Poirie; **Cipru:** Lambros Baltisiotis, Nicoletta Charalambidou, Corina Demetriou, Elena Markou, Nikos Trimikliniotis, Michalinos Zembylar; **Cehia:** Jakob Hurrle, Pavla Boucková, Magda Faltova, Vera Honuskova, Pavla Hrededna, Mila Hutyrova, Petr Novotny; **Danemarca:** Bente Bondebjerg, Christian Horst, Ulla Iben Jensen, Pia Justesen, Per Mouritsen, Mandana Zarrehparvar; **Estonia:** Laura Kirss, Marianne Meiorg, Vadim Poleshchuk, Raivo Vetik; **Finlanda:** Juhani Kortteinen, Jouko Lehti, Leena Lestinen, Perttu Salmenhaara, Pasi Saukkonen; **Franța:** Sophie Latraverse, Françoise Lorcerie, Jean-Eric Malabre, Emmanuelle Néraudau, Marie Raynal, Patrick Simon, Matthieu Tardis; **Germania:** Kay Hailbronner, Yasemin Karakasoglu, Holger Kolb, Maria Kotsina, Matthias Mahlmann, Frauke Miera, Shannon Pfohman; **Grecia:** Dimitris Hormoritos, Eirini Gounari, Ruby Gropes, Panayota Papoula-Tzelepi, Miltos Pavlou, Nassos Teodoridis; **Ungaria:** Lilla Farkas, Akos Gocsal, András Kádár, András Kováts, Boldizsár Nagy; **Irlanda:** Denise Charlton, Liam Coakley, Niall Crowley, John Handoll, Maureen Killeavy, Piaras MacEinri, Orlagh O'Farrel; **Italia:** Gian Carlo Blangiardo, Mariza Barbera, Giovanna Campani, Ennio Codini, Alessandro Maiorca, Alessandro Simoni; **Letonia:** Dace Akule, Alexei Dimitrov, Gita Feldhune, Marija Golubeva, Boris Koltchnaov; **Lituania:** Gediminas Andriukaitis, Egle Samuchovaite, Jolanta Samuolyte, Vida Beresneviciute, Vaiva Zuzeviciute; **Luxemburg:** Francois Moyse, Serge Kollwelter, Frederic Mertz, Claudia Hartmann; Malta: Eugene Buttigieg, Therese C. Cachia, Tonio Ellul, Charmaine Grech, Peter Max; **Olanda:** Pieter Boeles, Guus Extra, Leyla Hamidi, Rikki Holtmaat, Gerrie Lodder, Urszula Kiwara;

Norvegia: Anders Bakken, Ronald Craig, Halvor Frihagen, Steven Meglitsch, Kari Helene Partapouli; **Polonia:** Lukasz Bojarski, Agata Gorny, Krystyna Iglicka, Piotr Kazmierkiewicz, Witold Klaus, Dorota Misiejuk; **Portugalia:** Graca Fonseca, Lucinda Fonseca, Maria João Hortas, Florbela Luis de Sousa, Manuel Malheiros, Miguel Patricio; **România:** Andreea Crăciun, Constantin Husti-Răduleț, Iustina Ionescu, Romanița Iordache, Ștefan Leonescu, Smaranda Witec; **Slovacia:** Zuzana Bargerova, Olga Gyarfasova, Jana Kadlecikova, Elena Gallora Kriglerova, Marcela Maslova, Peter Varga; Slovenia: Meira Hot, Neza Kogovsek, Felicita Medved, Katarina Verbar-Sternad; **Spania:** Rosa Aparicio-Gomez, Lorenzo Cachón, Alia Chahin, Mariona Illamola, Eduardo Rojo, Elena Sanchez, Ricard Zapata; **Suedia:** Pieter Bevelander, Nihad Bunar, Anna Dahlbom, Paul Lappalainen, Per Norberg; **Elveția:** Gianni D'Amato, Weibke Doering, Denise Efonyi-Mäder, Rosita Fibbi, Bülent Kaya, Bernhard Soland, Nicole Wichmann; **Regatul Unit:** Harris Beider, Cathryn Costello, Ian Davies, Antti Keskisaari, Aileen McColgan, Audrey Osler, Kjartan Sveinsson; **Statele Unite ale Americii:** Rebecca Smith, Michael Roffer, Lenni Benson, Melissa Lazarin, Michele Wasilin, Travis Packer, Mary Giovagnoli.

SCRISOARE DE SPRIJIN

Societățile noastre, în continuă schimbare, devin în același timp, din ce în ce mai diversificate. Oricare ar fi istoriile noastre individuale, toți avem o miză cu privire la viitorul colectiv al comunităților și al țărilor în care trăim, în care fiecare dintre noi, în propriul său mod, contribuie la viața economică, socială și civică.

Fiecare persoană trebuie să aibă șanse egale de a face parte dintr-o societate lipsită de discriminare și de alte obstacole ce stau în calea drepturilor fundamentale. Aceste principii sunt consacrate în constituțiile noastre și în legile internaționale. Acum, guvernele noastre trebuie să lucreze pentru a recunoaște valoarea cetățenilor cu și fără istoric de imigrare, tratând toți rezidenții în mod egal, oferind noilor veniți o cale clară către dobândirea cetățeniei și investind în măsurile necesare pentru realizarea acestui lucru.

Indicele Politicilor de Integrare a Migranților ne oferă instrumentul de care avem nevoie pentru a observa cum și în ce măsură respectăm promisiunea de a garanta egalitatea. Ne permite să ne construim politicile pe baza unor cercetări solide și pe experiența provenită din întreaga lume. MIPEX ne dă posibilitatea de a învăța din progresul înregistrat în alte țări și de a măsura cât de bine reușim să implementăm standardele legale comune. Așteptăm cu deosebit interes rezultatele MIPEX pentru anul 2011, pentru a le utiliza în propriile noastre eforturi de evaluare, comparare și, în cele din urmă, îmbunătățire a rezultatelor politicilor țărilor noastre referitoare la integrare.

SEMNATARI

Austria

Sandra Frauenberger, Executive City Councillor for Integration, Women's Issues, Consumer Protection and Personnel, Viena
Ingrid Nikolay-Leitner, Head of the Austrian Ombud for Equal Treatment
Terezija Stoisits, Member of the Austrian Ombudsman Board

Belgia

Edouard Delruelle, Deputy Director of the Centre for Equal Opportunities and Opposition to Racism
Marie-Claire Foblets, Professor, Catholic University of Leuven (KUL), Catholic University of Brussels (KUB) and University of Antwerp
Naima Charkaoui, Director of Minderheden Forum

Bulgaria

Assoc. Prof. Petya Kabakchieva, Ph.D., Head of Sociology Department Faculty of Philosophy 'St. Clement of Ohrid' University of Sofia
Dr. Krassimir Kanev, Chairperson of the Bulgarian Helsinki Committee

Canada

Maurice Basque, Director, Institut d'Etudes Acadiennes, Université de Moncton
Minelle Mahtani, Professor, University of Toronto
Naomi Alboim, School of Policy Studies, Queens University

Cipru

Eliana Nicolaou, Commission for Administration (Ombudsman)
Eleni Mavrou, Mayor of Nicosia

Cehia

Alena Gajdusková, First Vice-Chairwoman of the Senate of the Parliament of the Czech Republic
Jan Svejnar, adviser to former Czech president Václav Havel, Director of the International Policy Center at the Gerald R. Ford School of Public Policy, a founder and Chairman of CERGE-EI in Prague
Vladimír Spidla, Former EU Commissioner for Employment, Social Affairs and Equal Opportunities

Danemarca

Tøger Seidenfaden, Chief Editor, Politiken
Knud Vilby, Chair of the Association of Social Politics
Uzma Ahmed Andresen, Spokeswoman, hennah.dk – Network for Diversity, Citizenship and Equality

Finlanda

Nasima Razmyar, Project coordinator, Monika – Multicultural Women's Association and Refugee Woman of the Year
Anneli Jäätteenmäki, Member of the European Parliament
Astrid Thors, Minister of Migration and European Affairs

Franța

Jacqueline Costa-Lascoux, Research Director for the Centre National de la Recherche Scientifique, Centre for Political Research/Sciences Po
Patrick Lozès, Président of the Conseil Représentatif des Associations Noires
Sandrine Mazetier, MP (Socialist Party) for Paris, National Assembly
Etienne Pinte, MP (UMP) for Yvelines, National Assembly

Germania

Annelie Buntenbach, Federal Executive Board, Confederation of German Trade Unions
Cem Özdemir, Chair of Alliance90 / The Greens, Germany
Rita Süßmuth, former President of the German Federal Parliament

Grecia

Ahmet Moawia, President of the Greek Forum of Migrants
Anna Triandafyllidou, Professor of the Robert Schuman Centre for Advanced Studies, European University Institute, Florence & Senior Research Fellow, Hellenic Foundation for European and Foreign Policy (ELIAMEP), Athens
Vasilis Chronopoulos, Migration Policy Advisor, General

Secretary of the Association of Greek-Albanian Friendship, Director of Diavatrio review

Ungaria

Lajos Aáry-Tamás, Commissioner for Educational Rights

Irlanda

Joanna McMinn, Chairperson of the Equality and Rights Alliance

Sr. Stan Kennedy, Founder and current Board Member of the Immigrant Council of Ireland

Josephine Ahern, CEO of the Integration Centre

Italia

Natale Forlani, Director General, Directorate General for Immigration, Ministry of Labour and Social Policies
Raffaele Bracalenti, President, Psychoanalytic Institute for Social Research

José Galvez, Representative for Italy, SENAMI – National Secretariat for Migrants

Letonia

Nils Muižnieks, Chair of the European Commission against Racism and Intolerance, Director of the Advanced Social and Political Research Institute at the University of Latvia, former Minister of Social integration in Latvia

Hossam Abu Meri, Lebanese born citizen of Latvia and President of the Arabic Culture Center

Liesma Ose, Program Director, Soros Foundation-Latvia

Lituania

Virginija Aleksejūnė, Director, Centre for Equality Advancement

Aušrinė Burneikienė, the Equal Opportunities Ombudsperson

Henrikas Mickevičius, Executive Director, Human Rights Monitoring Institute

Luxemburg

Robert Weber, Chair of LCGB, Fédération des Syndicats Chrétiens Luxembourgeois

Michel Wurth, Chair of UEL, Union des Entreprises Luxembourgeoises

Jean- Claude Reding, Chair of OGBL, Confédération Syndicale Indépendante

Olanda

Adriana van Dooijeweert, Chair of the Advisory Committee on Migration Affairs/ Vice -President District Court, The Hague

Prof. Dr. Han Entzinger, Professor of Migration and Integration Studies, Erasmus University Rotterdam

Mary Tupan, Executive Director of ECHO, Centre for Diversity Policy

Polonia

Prof. Irena Rzeplinska, The Helsinki Foundation for Human Rights

Portugalia

António Vitorino, former European Commissioner for Justice and Home Affairs

Rui Marques, Director of 'Forum Estudante,' former High Commissioner for Immigration and Intercultural Dialogue
Abdool Karim Vakil, President of the Lisbon Islamic Community

România

Renate Weber, Membră a Parlamentului European
Mbela Nzuzi, Președinta Organizației Femeilor Refugiate din România

Cristina-Anuța Pocora, Membră a Parlamentului României, Președinta Comisiei pentru Egalitate de Șanse pentru Femei și Bărbați din Camera Deputaților

Slovacia

Peter Kresák, Head of National Office, UNHCR National Office

Michal Vasecka, Head of Centre for the Research of Ethnicity and Culture

Slovenia

Zdenka Čebašek -Travnik, Human Rights Ombudsman, Slovenia

Nedžad Grabus, Mufti, Islamic Community in the Republic of Slovenia

Spania

Mr. Pedro Solbes, President of the Executive Committee FRIDE

Mr. Marcelino Oreja, President of the Institute for European Studies

Ms. Luisa Carlota Solé, Full Professor and Director of GEDIME. Autonomia University of Barcelona

Mr. Candido Méndez. General Secretary of the General Union of Workers (UGT)

Suedia

Anders Knape, President of the Swedish Association of Local Authorities and Regions

Regatul Unit

Sarah Spencer, Chair of the Equality and Diversity Forum and Deputy Director of COMPAS, Centre on Migration, Policy & Society

Aditya Chakraborty, Economics leader writer for the Guardian

Lord Dholakia, Member of the House of Lords

Lord Hylton, Member of the House of Lords

Yasmin Alibhai Brown, Journalist

INTRODUCERE

Ce este Indicele Politicii pentru Integrarea Migranților?

Indicele Politicilor de Integrare a Migranților (MIPEX) este un ghid de referință și un instrument pe deplin interactiv pentru evaluarea, compararea și îmbunătățirea politicilor de integrare. Acesta măsoară politicile de integrare din 31 de țări din Europa și America de Nord. Folosind 148 de indicatori de politică, MIPEX creează o imagine amplă, multi-dimensională a șanselor migranților de a participa în societate prin evaluarea angajamentului autorităților față de integrare. Prin măsurarea politicilor și implementării acestora, el arată dacă tuturor rezidenților li se garantează drepturi, responsabilități și șanse egale.

www.mipex.eu/about

Ce aduce nou cea de-a treia ediție?

Cea de-a treia ediție a MIPEX acoperă mai multe țări și mai multe politici decât edițiile precedente. Prin analize noi desfășurate pe parcursul timpului, aceasta identifică deasemenea tendințele în schimbare din politicile de integrare. Bulgaria, România și Statele Unite ale Americii au fost adăugate la cele 25 de țări membre UE, Elveția, Norvegia și Canada, ce făceau parte din ediția a doua. O nouă arie de analiză referitoare la politica privind educația elevilor migranți adaugă 27 de indicatori noi față de indicatorii care vizează mobilitatea pe piața muncii, reunificarea familială, participarea politică, rezidența pe termen lung, accesul la cetățenie și anti-discriminarea. Indicatorii au fost actualizați, inclusiv prin adăugarea a 40 de noi indicatori. 12 dintre ei extind grupa de analiză privind mobilitatea pe piața muncii, iar alții măsoară modul în care implementarea politicilor de integrare poate facilita sau îngreuna participarea (de exemplu organisme consultative, teste de limbă/integrare).

Care este scopul MIPEX?

MIPEX promovează transparența prin sporirea gradului de cunoaștere și vizibilitate publică a politicilor naționale, schimbărilor și tendințelor internaționale. Proiectul stimulează dezbaterile asupra obiectivelor, progreselor și rezultatelor autorităților. Îi inspiră de asemenea pe actorii din domeniul integrării să adune dovezi suplimentare referitoare la modul în care integrarea normativ-legală poate funcționa pentru a promova, în practică, integrarea în societate.

MIPEX măsoară gradul în care toți rezidenții sunt îndreptățiți prin lege să aibă drepturi și responsabilități egale, precum și orice tip de suport care răspunde nevoilor lor specifice prin care se urmărește ca șansele egale să devină realitate. În același timp, MIPEX răspunde la întrebări referitoare la mecanismele de aplicare a normelor legale, precum sancțiunile, la existența organismelor pentru egalitate și mandatul acestora, la rolul organizațiilor non-guvernamentale și la dialogul cu partenerii sociali. Acolo unde nu există asemenea mecanisme, actorii din domeniul integrării pot cere crearea lor. Acolo unde există, actorii din domeniul integrării le pot utiliza (pot învăța să le utilizeze) în mod eficient.

Cine produce MIPEX?

Proiectul MIPEX este coordonat de British Council și Migration Policy Group. 37 de organizații la nivel național, inclusiv think-tank-uri, organizații non-guvernamentale, fundații, universități, institute de cercetare și organisme pentru egalitate sunt afiliate proiectului MIPEX, alături de centrele British Council din 31 de țări din Europa, Canada și S.U.A.

Cercetarea este planificată, coordonată și efectuată de către Migration Policy Group în cooperare cu partenerii de cercetare. Publicația, inclusiv rezultatele și profilurile de țară, au fost redactate de către Migration Policy Group. Organizațiile parteneri naționali, împreună cu centrele British Council, vor organiza o serie de evenimente în 2011 pentru a lansa dezbateri în toată Europa și America de Nord.

Această publicație oferă o prezentare sintetică a rezultatelor. Rezultatele MIPEX pentru Finlanda, Franța, Germania, Italia, Polonia, Portugalia, România, Spania și Olanda, sunt disponibile de asemenea în limbile respective ale acestor țări. Pentru rezultatele complete și instrumentul MIPEX interactiv vă rugăm accesați:

www.mipex.eu.

MIPEX III este produs în cadrul proiectului: Outcomes for Policy Change, co-finanțat prin Fondul European pentru Integrarea Resortisanților Țărilor Terțe.

www.mipex.eu/partners

Care sunt cele mai înalte standarde utilizate de MIPEX?

Pentru fiecare din cele 7 domenii de acțiune: mobilitate pe piața muncii, reunificarea familială, educație, participare politică, rezidență pe termen lung, acces la cetățenie și anti-discriminare, MIPEX identifică cele mai înalte standarde europene sau internaționale care au ca scop obținerea de drepturi, responsabilități și șanse egale pentru toți rezidenții. Programul de lucru al Uniunii Europene pentru 2010-2014 referitor la Libertate, Securitate și Justiție a reconfirmat: 'Obiectivul de a conferi drepturi, responsabilități și șanse comparabile pentru toți se află în centrul cooperării europene în domeniul integrării.' Cele mai înalte standarde sunt extrase din Convențiile Consiliului Europei sau Directivele Uniunii Europene. Acolo unde există doar standarde minime, sunt utilizate recomandările de politici la nivel european.

Cum stabilește MIPEX punctajele?

MIPEX cuprinde 148 de indicatori de politici de integrare a migranților. Aceștia au fost concepuți pentru a evalua legile și politicile curente în raport cu cele mai înalte standarde, prin consultări cu oameni de știință și instituții de primă clasă care utilizează și efectuează cercetare comparativă în aria lor de expertiză. Un indicator de politică de integrare este o întrebare referitoare la o componentă specifică de politică a unuia din cele 7 domenii de acțiune. Pentru fiecare răspuns există 3 opțiuni. Punctajul maxim de 3 puncte este acordat atunci când politicile ating cele mai înalte standarde de tratament egal. Punctajul de 2 puncte este acordat atunci când politicile se află la jumătatea drumului în direcția celor mai înalte standarde, iar scorul de 1 punct este acordat atunci când politicile sunt cel mai îndepărtate de cele mai înalte standarde. Scoruri de 1 și 2 puncte sunt acordate pentru versiunile reformulate ale dispozițiilor mai restrictive ale Directivelor UE sau ale practicii naționale. Acolo unde o țară nu are nicio politică referitoare la un indicator specific, îi este acordată valoarea 1 din oficiu.

În cadrul fiecăruia dintre cele 7 domenii de acțiune, se efectuează media punctajelor la indicatori pentru a obține unul dintre cele 4 punctaje ale dimensiunii care examinează același aspect al politicii. Se efectuează apoi media celor 4 punctaje ale dimensiunii pentru a obține punctajul domeniului de acțiune pentru fiecare dintre cele 7 domenii de acțiune specifice fiecărei țară în parte. Media acestora, efectuată din nou, conduce la punctajele generale pentru fiecare țară. Pentru a face clasamente și comparații, scala inițială de la 1 la 3 este preschimbată într-o scală de la 0 la 100 pentru dimensiuni și domenii de acțiune, unde 100% este punctajul maxim.

Cine a cules datele?

Spre deosebire de indicii bazați pe opinia experților, MIPEX se bazează pe legi, politici și cercetări publice. În fiecare țară, oamenii de știință și specialiștii în legislație pe domeniile migrației, educației și anti-discriminării au completat punctajul pentru fiecare indicator pe baza documentelor disponibile în mod public în țara respectivă la nivelul lunii mai 2010. Punctajele pentru martie 2007 au fost de asemenea obținute pentru indicatorii noi din arile altele decât educația (domeniu de acțiune nou). Toate scorurile au fost evaluate anonim în sistem peer review de către un al doilea expert. Migration Policy Group a corectat eventualele discrepanțe și a verificat chestionarele completate în privința consistenței datelor, în timp pe grupe de analiză și pe țări. În final, experții naționali au oferit informații asupra schimbărilor de politici survenite și asupra motivelor din spatele acestora.

Cum afectează politicile integrarea?

MIPEX relevă felul în care țările pot avea rezultate mai bune în crearea mediului normativ-legal în care imigranții pot contribui la bunăstarea țării, în care să aibă acces egal la ocuparea unui loc de muncă și la educație, în care să trăiască în siguranță împreună cu familiile lor, să devină cetățeni activi și să fie protejați împotriva discriminării.

Deoarece politicile reprezintă unul dintre factorii care influențează integrarea, MIPEX poate fi folosit ca punct de plecare pentru a evalua modul în care schimbările de politici pot să îmbunătățească procesul de integrare, în practică. Aceste informații trebuie preluate din surse precum statistici oficiale, bugete, proiecte și evaluări științifice, rapoarte guvernamentale și dovezi provenind de la ONG-uri, tribunale și migranți. Cercetări suplimentare ar trebui să investigheze dacă o politică funcționează în practică și să răspundă la întrebarea referitoare la modul în care schimbările în politicile de integrare sunt:

1. bazate pe dovezi și standarde internaționale
2. finanțate și implementate
3. evaluate prin prisma celor care sunt meniți să fie beneficiarii lor direcți
4. analizate din perspectiva impactului mai larg asupra societății
5. îmbunătățite pe baza noilor dovezi.

GHIDUL UTILIZATORULUI

Actorii din domeniul integrării pot avea dificultăți în a găsi date de cercetare și analize actualizate, comprehensive pe care să-și bazeze politicile, propunerile pentru schimbare și proiectele pentru implementarea de oportunități egale în țara lor. În schimb, pot găsi informații neoficiale, care nu mai sunt valabile, și date statistice incomplete care nu reflectă situația reală din țara respectivă, și care, astfel, nu le sprijină eforturile de îmbunătățire a politicilor.

MIPEX își propune să abordeze acest aspect oferind un instrument comprehensiv care poate fi folosit pentru a evalua, compara și îmbunătăți politicile de integrare. MIPEX include 31 de țări pentru a oferi o perspectivă asupra politicilor de integrare într-o gamă largă de arii diferite. Pentru o lungă perioadă de timp, America de Nord era privită ca fiind continentul imigrației, iar Europa era în mare parte un continent al emigrației. Unele țări europene încă sunt (inclusiv multe din Europa Centrală și din zona baltică). Acum, un număr mare de țări europene sunt țări consacrate de imigrare (țările nordice, Europa de Vest, principalele țări din sud), în care în fiecare an vin multe persoane, adesea mai multe decât pleacă. Pentru unele țări, imigrația este un fenomen foarte recent (inclusiv Europa de Sud, Cehia, Finlanda și Irlanda), în timp ce multe țări atrag lucrători migranți. Pentru mai multe informații referitoare la acești termeni, consultați www.mipex.eu.

Instrumentul vă permite să cercetați în profunzime factorii multipli care influențează integrarea migranților în societate și vă permite să utilizați rezultatele complete MIPEX pentru a analiza și a evalua schimbările de politică trecute și viitoare.

Instituții și autorități

Instrumentul MIPEX oferă responsabililor cu elaborarea de politici un ghid de referință rapid pentru a evalua impactul schimbărilor de politici și pentru a-și forma o imagine generală asupra punctelor forte și punctelor slabe ale țării lor din perspectiva integrării migranților. Acest lucru permite autorităților să vadă efectele abordărilor lor și ale schimbărilor de politici considerate. Evidențiază politicile care obțin punctaje ridicate și domeniile ce necesită îmbunătățiri. Astfel, MIPEX conferă posibilitatea comparării acestor puncte forte și puncte slabe cu cele ale altor țări, la nivel de regiune, între țările din Europa și America de Nord, sau între toate țările în același timp. Puteți găsi surse de inspirație pentru politici și pentru a învăța din obiectivele, implementarea și rezultatele acestor politici de integrare. De asemenea, puteți utiliza MIPEX pentru a estima impactul schimbărilor viitoare și pentru a evalua politicile anterioare. Mai mult, puteți să strângeți date și să diseminați informații cu privire la modul în care au fost finanțate, implementate și evaluate politicile din trecut, astfel încât să poată fi îmbunătățite politicile viitoare.

www.mipex.eu/government

Advocacy

Organizațiile de advocacy și migrații pot combina practicile lor și recomandările obținute pe baza experienței activităților lor de zi cu zi, cu rezultatele cercetării MIPEX. Acest instrument de evaluare poate aduce în plus pentru activitățile de advocacy informații și standarde internaționale. MIPEX nu doar monitorizează schimbările de politică, dar poate fi totodată folosit în mod proactiv pentru a îmbunătăți implementarea și a propune schimbări de politici ce ar conduce la îmbunătățirea integrării migranților. Puteți observa cum să îmbunătățiți politicile în domenii specifice și cum să implementați mai bine politicile existente, comparându-le cu abordările țărilor ce au obținut cele mai înalte punctaje și dispun de cele mai înalte standarde.

www.mipex.eu/advocacy

Actorii internaționali

MIPEX poate fi utilizat de către actorii internaționali ca un instrument de măsură pentru a evalua impactul asupra legislației și a politicilor naționale a standardelor internaționale și europene, fie că acestea sunt legi care impun obligativitate, acorduri voluntare sau recomandări. De asemenea, prezintă informații referitoare la modul în care autoritățile naționale și-au asumat angajamentul față de implementarea politicilor de integrare a migranților. Puteți vedea cine se situează sub aceste standarde și cine le depășește; dacă standardele au determinat schimbări și îmbunătățiri și dacă este nevoie de asistență în dezvoltarea măsurilor de implementare. Acolo unde nu există standarde puteți vedea dacă există premisele unei cooperări viitoare pe baza punctelor forte și puncte slabe comune.

www.mipex.eu/global-actors

Cercetare

Deoarece proiectul își propune să facă datele referitoare la politicile de integrare cât mai vizibile și utilizabile de către public, cercetătorii le încorporează în cercetarea lor, transformând MIPEX într-o platformă pentru cunoștințe comparative mai extinse asupra integrării. Acesta oferă o categorizare sistematică în 7 domenii de expertiză și, în prezent, în 31 de țări. Cadrul său de evaluare transformă politicile în cifre, folosind experți naționali pentru a raporta realitățile în materie de legislație și politici. Punctajele și scalele asigură interpretări clare și coerente bazate pe standardele pentru tratamentul egal. Rezultatele complete și comentariile experților pot fi descărcate, și puteți utiliza instrumentul interactiv online pentru a compara țări. Întregul set de date poate fi utilizat pentru cercetare cantitativă și calitativă aprofundată asupra chestiunilor specifice, pentru comparații între mai multe țări și pentru a evalua ce impact au diferiți factori asupra politicilor și de ce diferă țările între ele. Pentru a conecta integrarea normativ-legală și cea efectivă în societate, analiza multivariată poate compara politicile cu datele referitoare la finanțare, opinia publică și opiniile migranților, rezultatele evaluărilor oficiale și schimbările în statisticile referitoare la integrare.

www.mipex.eu/research

Presa

MIPEX poate fi utilizat atât de mass-media internațională cât și de cea națională ca ghid de referință rapid și de încredere pentru a oferi o înțelegere aprofundată a domeniilor în care țările au rezultate bune în acordarea de drepturi, responsabilități și șanse egale migranților, și a domeniilor în care au rămas în urmă. Puteți compara țările cu țări vecine sau cu alte țări și puteți obține o privire de ansamblu asupra a ceea ce s-a schimbat și asupra a ceea ce s-ar putea face pentru a îmbunătăți integrarea. Deoarece MIPEX este actualizat permanent, puteți accesa cu regularitate informații contextuale și puteți fi mereu la curent cu ceea ce se discută în țara dumneavoastră cu privire la integrarea migranților și impactul asupra societății. Puteți găsi raționamentul din spatele punctajelor mici și mari acordate țării dumneavoastră și puteți utiliza rezultatele pentru a suplimenta perspectiva umană a povestirilor despre migranți și experiențele acestora.

www.mipex.eu/press

REZULTATE-CHEIE

WWW.MIPEX.EU/KEY-FINDINGS

Puncte forte și puncte slabe

Cele 31 de țări europene și nord-americane analizate de MIPEX au, în medie, politici pentru integrarea migrantilor favorabile doar cu puțin peste medie. Cu o proporție de aproximativ 50%, per ansamblu, politicile creează pentru imigranți la fel de multe obstacole ca și oportunități pentru a deveni membri cu drepturi egale ai societății. Lucrătorii migranți, familiile reîntregite și rezidenții pe termen lung se bucură de securitate, drepturi fundamentale și protecție împotriva discriminării. Cele mai mari trei obstacole sunt obținerea cetățeniei de către străinii rezidenți, posibilitatea implicării acestora în viața politică și accesul tuturor copiilor, indiferent de originea lor, la educație și la sistemul de învățământ.

Clasamente

În țările aflate în primele 10 din clasament, imigranții beneficiază de politici ușor favorabile în Benelux (Belgia, Olanda), America de Nord (Canada, SUA), țările nordice (Finlanda, Norvegia, Suedia), și în Europa de Sud (Italia, Portugalia, Spania). Suedia, încă în frunte în pofida schimbărilor referitoare la problematica reunificării familiale, se străduiește să implementeze mai bine și să obțină rezultate în materie de drepturi și responsabilități egale. Portugalia, îngustând poziția deținută de Suedia, a transpus standardele UE într-un mod menit să ofere siguranță pentru statutul imigranților (a se vedea de asemenea Belgia, Spania). Politici de integrare bine dezvoltate în țări de emigrare mai vechi sau mai noi demonstrează că ceea ce contează nu este doar tradiția și experiența, ci și voința politică. Austria, Elveția, Europa Centrală și țările baltice se află încă în urmă.

Schimbări

Politicile de integrare se schimbă puțin câte puțin, dar cu efecte potențial mari asupra vieților oamenilor. Majoritatea țărilor au înregistrat îmbunătățiri de numai 1 punct per total pe scara MIPEX de 100 de puncte. Deși criza a schimbat puține politici, reducerile de fonduri pot submina implementarea lor și pot avea impact asupra imigranților. Datorită reformelor majore, oportunitățile de integrare s-au îmbunătățit ușor în Grecia (+10) și Luxemburg (+8) și s-au înrăutățit în UK (-10). Urmărind cele șase grupe de analiză MIPEX conținând date din 2007 și 2010, 6 țări recuperează în sensul punctului de referință aflat la jumătatea scalei MIPEX, în timp ce 10 fac progrese dar sub acest punct de referință. Țări care au înregistrat recent o evoluție oscilantă (+0) fie nu au luat măsuri, fie au luat măsuri contradictorii. Noile condiții au inversat ușor direcția în patru țări din vârful clasamentului.

Tendințe

MIPEX găsește puternice corelații statistice pozitive între diferitele sale arii de analiză. Majoritatea țărilor care au rezultate bune (sau slabe) într-un domeniu de integrare au rezultate bune (sau slabe) și în celelalte.

Mobilitatea pe piața muncii și reunificarea familială:

Familiiile de imigranți se pot reuni mai ușor și imigranții pot participa mai activ în țările care îi ajută pe toți noii-veniți să își găsească locurile de muncă potrivite, țările din care se situează în poziții din vârful clasamentului sunt pe de o parte țările de imigrație consacrate și, pe de altă parte țările noi care atrag migrația forței de muncă.

Mobilitatea pe piața muncii și educația: În țările în care imigranții adulți își pot îmbunătăți parcursul ocupațional, abilitățile și calificările, exista o probabilitate mai mare ca acestea să abordeze și să dezvolte politici care să vizeze nevoile și oportunitățile specifice pentru copiii imigranților.

Acces la cetățenie, participare politică, anti-discriminare:

Aceleași țări care încurajează noii-veniți într-o măsură mai mare să participe la viața politică în calitate de străini vor fi acelea care îi vor sprijini mai mult și să devină cetățeni. Acolo unde autoritățile răspund direct numai față de cetățeni, este adesea mai greu pentru un imigrant să devină la rândul lui cetățean. Țările care facilitează naturalizarea tind deasemenea să îi protejeze pe toți rezidenții împotriva multor forme de discriminare, inclusiv împotriva celei bazate pe cetățenie.

Reunificarea familiei și rezidența pe termen lung:

Țările tind să acorde drepturi egale, de bază familiilor și rezidenților pe termen lung.

Condiții pentru rezidență: Din ce în ce mai mult, numărul mare de condiții și criterii înalte pe care imigranții trebuie, în mod tradițional, să le îndeplinească pentru a obține cetățenia după mulți ani, sunt impuse și noilor veniți care doresc să se stabilească în acea țară sau la reunificarea acestora cu familia.

Utilizarea dovezilor pentru a îmbunătăți politicilor

Puține sunt țările care își bazează schimbările în politicile de integrare pe date concrete, factuale. Abordarea centrată pe numărul de imigranți și nivelurile de testare a integrării arată prea puțin dacă de-a lungul timpului, societatea integrează efectiv migranții. Unele autorități monitorizează statisticile referitoare la tendințe de integrare, dar foarte puține sunt autoritățile care evaluează dacă politicile au avut impact real asupra acestora. Datele și informațiile sunt folosite mai mult vizând problematica ocupării și educației imigranților. Deoarece partidele politizează integrarea pentru a câștiga voturi, succesul este măsurat din ce în ce mai mult prin rezultatele alegerilor și percepția publică. Fie că integrarea este sau nu o prioritate, schimbările la nivel național sunt adesea justificate de legislația internațională și de exemplele din alte țări. În Europa, politicile naționale sunt mai favorabile și similare acolo unde se aplică legislația UE (reîntregirea familiei, rezidența pe termen lung și anti-discriminare).

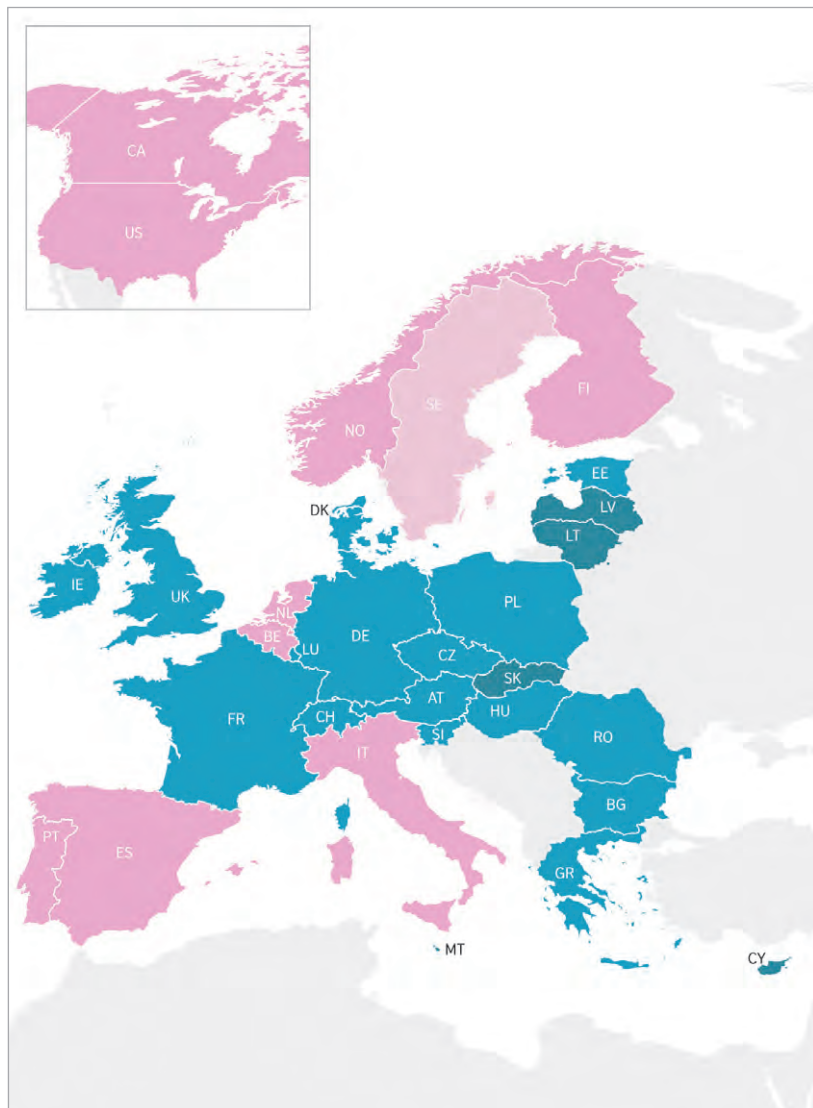
0	Total nefavorabil
1–20	Nefavorabil
21–40	Întrucâtva nefavorabil
41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
60–79	Întrucâtva favorabil
80–100	Favorabil

REZULTATE-CHEIE

Clasament	Țara	Schimbări față de MIPEX	
		III*	II**
1	SE – Suedia	83	▼ (-1)
2	PT – Portugalia	79	▲ (+5)
3	CA – Canada	72	▲ (+1)
4	FI – Finlanda	69	■ (0)
5	NL – Olanda	68	■ (0)
6	BE – Belgia	67	▲ (+4)
7	NO – Norvegia	66	▼ (-1)
8	ES – Spania	63	▲ (+3)
9	US – Statele Unite ale Americii	62	■
10	IT – Italia	60	▼ (-1)
11	LU – Luxemburg	59	▲ (+8)
12	DE – Germania	57	▲ (+1)
	UK – Regatul Unit	57	▼ (-10)
14	DK – Danemarca	53	▲ (+2)
	Media UE	52	■
15	FR – Franța	51	■ (0)
16	GR – Grecia	49	▲ (+10)
	IE – Irlanda	49	▲ (+1)
18	SI – Slovenia	48	■ (0)
19	CZ – Cehia	46	▲ (+4)
	EE – Estonia	46	▲ (+2)
21	HU – Ungaria	45	▲ (+3)
	RO – România	45	■
23	CH – Elveția	43	■ (0)
24	AT – Austria	42	▲ (+3)
	PL – Polonia	42	▲ (+1)
26	BG – Bulgaria	41	■
27	LT – Lituania	40	▲ (+1)
28	MT – Malta	37	■ (0)
29	SK – Slovacia	36	■ (0)
30	CY – Cipru	35	■ (0)
31	LV – Letonia	31	▲ (+3)

* Punctajul total include educația și celelalte șase arii tematice.

** Acesta exclude educația. El reflectă schimbările totale în celelalte șase arii tematice măsurate atât în MIPEX II cât și în MIPEX III.

MOBILITATEA PE PIAȚA MUNCII

WWW.MIPEX.EU/LABOUR-MARKET-MOBILITY

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

O migrantă cu dreptul de a lucra și de a trăi într-o țară are aceleași șanse ca oricine altcineva pe piața muncii. Din prima zi în țară, ea și membrii familiei sale pot începe demersurile pentru găsirea unui loc de muncă în sectorul privat sau public. Îi sunt recunoscute calificările din străinătate. Își poate îmbunătăți abilitățile prin cursuri de formare și burse de studiu. Statul o încurajează concentrându-se pe nevoile sale specifice – de exemplu, poate urma cursuri de limbă specifice propriei sale arii profesionale. Mentori pentru angajare și personal calificat o ajută să își evalueze abilitățile și să folosească serviciile publice pentru ocuparea forței de muncă. Odată angajată, are aceleași drepturi ca toți lucrătorii din țară.

Situația cea mai nefavorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Atunci când un migrant nu poate contribui pe deplin la viața economică a țării, abilitățile și ambițiile sale se pierd. El trebuie să aștepte 5 ani pentru a avea aceleași drepturi de a lucra, studia sau de a-și începe propria afacere ca și cetățenii. Chiar și atunci, nu îi este permis să lucreze în anumite sectoare și profesii. Între timp, trebuie să își caute de lucru singur, fără a avea vreun tip de suport general sau asistență individualizată centrată pe nevoile sale. Deoarece calificările din străinătate nu îi sunt recunoscute, se poate ca el să fie nevoit să renunțe la carieră pentru a accepta orice slujbă se întâmplă să găsească. Angajatorii nu sunt obligați să îi ofere aceleași condiții de muncă sau asigurări sociale ca și colegilor săi de muncă.

Situația cu favorabilitate medie

Pentru a-și găsi un loc de muncă, nu toți rezidenții străini cu drept de muncă au acces egal la întreaga piață a muncii, întregul sistem de educație sau serviciile de ocupare a forței de muncă. De exemplu, numai cetățenii țării și cetățenii UE în Europa se bucură de șanse egale în sectorul public și de proceduri mai bune pentru a le fi recunoscute diplomele obținute în afara UE. Majoritatea imigranților pot utiliza serviciile publice pentru ocuparea forței de muncă. Asistența centrată pe nevoile imigranților este principalul punct slab în majoritatea țărilor. Sunt puține cazurile în care aceste servicii generale sunt disponibile pentru a răspunde unor nevoi specifice, în special pentru femeile migrante și pentru tineri. Odată ce imigranții au găsit un loc de muncă, ei se bucură de aceleași condiții de muncă și au acces la sindicate ca și cetățenii. Acești lucrători, care plătesc toate impozitele și taxele, sunt excluși de la anumite părți ale sistemului de securitate socială.

Imigranții au acces mai bun și suport specializat în țările cu istoric de imigrație. În același timp, țările care restricționează accesul nu sunt, de obicei, cele care încearcă să folosească în avantajul lor abilitățile specifice ale imigranților. Ca excepție de la această regulă, Belgia, Franța și Luxemburg risipesc potențialul economic al unui mare număr de rezidenți din afara UE, deoarece le oferă suport specific dar nu le permit accesul la multe sectoare. Țările care au devenit recent dependente de lucrătorii migranți (Cehia, Italia, Spania, Portugalia) îi pot trata egal ca lucrători, dar adesea ignoră provocările specifice cu care se confruntă cei născuți în altă țară. Estonia și România apar ca fiind singurele țări din Europa Centrală care sunt mai puțin pregătite în privința viitoarelor lor nevoi de migrație.

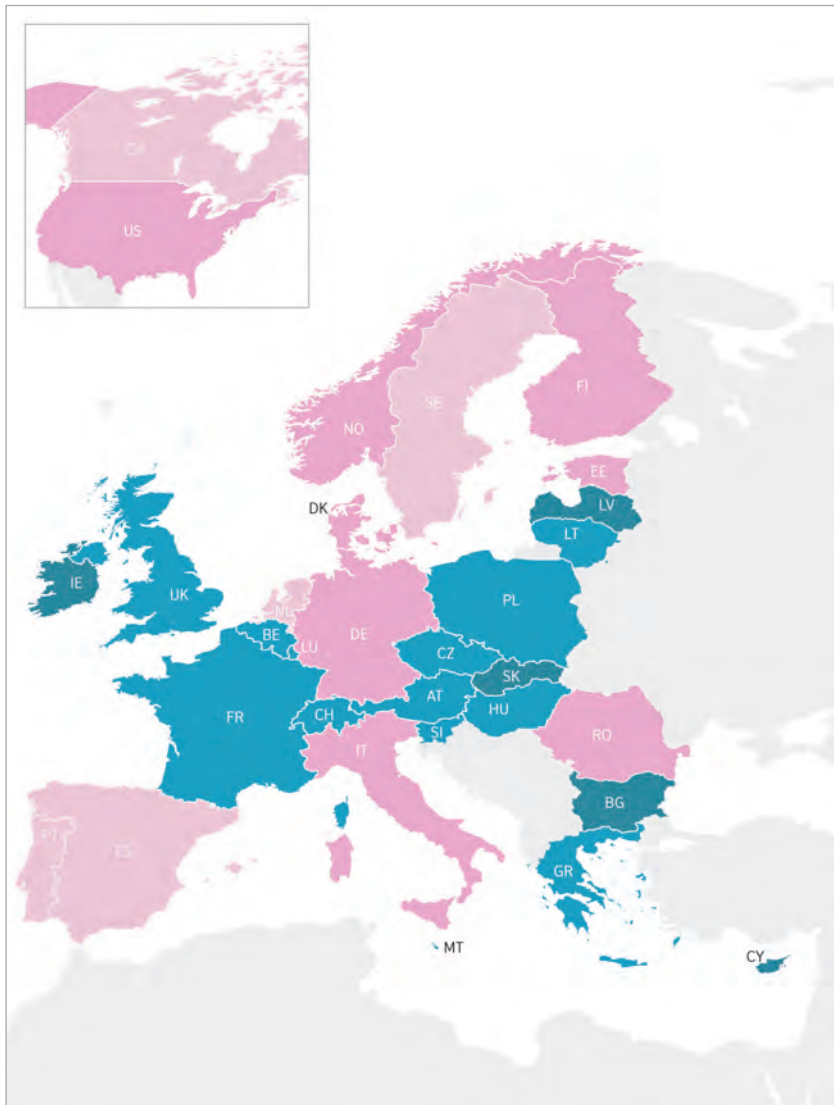
Schimbări și tendințe

Din 2007 până în 2010, imigranții au primit mai multă susținere pe piața muncii în 10 țări. Mai mulți rezidenți legali vor avea acces egal la locuri de muncă și cursuri de formare în câteva țări de imigrație noi (Grecia, Spania, Portugalia) și în Europa Centrală (Ungaria, Polonia, Letonia). Țările au folosit uneori oportunități din legislația UE pentru a-și îmbunătăți propria legislație. Mai multe țări cu istoric de imigrație au făcut progrese în ceea ce privește măsurile de asistență centrată pe migranți, arie care în general este deficitară în toate țările. Imigranții din Austria și Danemarca vor beneficia de câteva măsuri noi de asistență specifică, iar calificările lor ar putea fi recunoscute mai facil în Canada, Polonia și Luxemburg.

■ 0	Total nefavorabil
■ 1–20	Nefavorabil
■ 21–40	Întrucâtva nefavorabil
■ 41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
■ 60–79	Întrucâtva favorabil
■ 80–100	Favorabil

**MOBILITATEA PE
PIAȚA MUNCII**

Clasament	Țara	MIPEX%	
		III	II
1	SE – Suedia	100	■ (100)
2	PT – Portugalia	94	▲ (80)
3	NL – Olanda	85	■ (85)
4	ES – Spania	84	▲ (79)
5	CA – Canada	81	▲ (77)
6	DE – Germania	77	■ (77)
7	DK – Danemarca	73	▲ (64)
	NO – Norvegia	73	▼ (71)
9	FI – Finlanda	71	■ (71)
10	IT – Italia	69	■ (69)
11	RO – România	68	■
	US – Statele Unite ale Americii	68	■
13	EE – Estonia	65	■ (65)
	Media UE	57	■
14	AT – Austria	56	▲ (44)
15	CZ – Cehia	55	■ (55)
	UK – Regatul Unit	55	■ (55)
17	BE – Belgia	53	■ (53)
	CH – Elveția	53	■ (53)
19	GR – Grecia	50	▲ (45)
20	FR – Franța	49	■ (49)
21	LU – Luxemburg	48	▲ (45)
	PL – Polonia	48	▲ (45)
23	LT – Lituania	46	■ (46)
24	SI – Slovenia	44	■ (44)
25	MT – Malta	43	▼ (48)
26	HU – Ungaria	41	▲ (36)
27	BG – Bulgaria	40	■
28	IE – Irlanda	39	▼ (42)
29	LV – Letonia	36	▲ (27)
30	CY – Cipru	21	■ (21)
	SK – Slovacia	21	■ (21)

REUNIFICAREA FAMILIALĂ

WWW.MIPEX.EU/FAMILY-REUNION

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Familiiile care sunt reunificate cu succes au stabilitatea socio-culturală pentru a deveni membri activi ai societății. În Europa, o familie care nu provine din UE are aceleași drepturi și responsabilități ca și o familie provenind din UE care se mută dintr-o țară în alta. La sosire, o nou-venită depune cerere pentru soțul/partenerul ei și pentru copii, precum și pentru părinții și bunicii dependenți. Procedura este gratuită și scurtă. Autoritățile nu au motiv să-i respingă cererea dacă nu este frauduloasă și dacă nu constituie un risc la adresa securității. Statul facilitează integrarea familiei, ajutând-i să acceseze școli, locuri de muncă și programe sociale.

Situația cea mai nefavorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Un migrant care este ținut separat de familia sa are puține perspective de a se integra în comunitatea în care trăiește. Trebuie să aștepte ani la rând ca să devină rezident pe termen lung. Chiar și atunci, legea nu recunoaște decât familia nucleară tradițională. Sponsorii trebuie să îndeplinească condiții dificile fără susținerea autorităților. Numai cei care au venituri mari, locuri de muncă stabile și punctaje mari la testele de limbă/integrare pot trăi împreună cu familia lor. Procedurile sunt lungi, costisitoare și discreționare. Legislația îi obligă pe membrii reuniți să depindă de el deoarece ei nu au dreptul să muncească și nici să beneficieze de ajutoare sociale. Nu au dreptul la permis de ședere autonom, chiar dacă sponsorul decedează, divorțează sau comite abuzuri asupra lor.

Situația cu favorabilitate medie

Majoritatea imigranților în Europa și America de Nord au dreptul legal la reunificarea familială, iar acesta este ușor favorabil pentru integrarea lor și a familiilor lor. Țările cu definiții restrictive ale familiei au tendința de a impune condiții împovărătoare asupra sponsorului. Acele țări cu definiții incluzive adesea limitează condițiile din respect pentru viața de familie. Aplicantii trebuie să dovedească un venit 'stabil și suficient', adesea vag și mai mare decât cel necesar cetățenilor țării respective pentru a trăi din asistență socială. Puține țări impun condiții de limbă sau integrare. Dar pe măsură ce tot mai multe țări fac acest lucru, ele extind aceste condiții și asupra soților/soțiilor imigranților înainte de sosire. În general, familiile obțin atât un permis de ședere sigur cât și drepturi egale, dar, pentru a li se acorda un permis de ședere autonom, se confruntă cu perioade de așteptare mari și condiții grele.

O viață de familie sigură este premiza pentru integrare în America de Nord, țările nordice, Europa de Nord-Vest și în noile țări de imigrație a forței de muncă. Întâlnim astfel, definiții ale familiei și condiții mai incluzive în Canada decât în SUA; în Suedia și Finlanda decât în Norvegia; și în Spania și Portugalia decât în Italia. Condițiile legislative favorabile din Europa Centrală sunt aplicate prin proceduri extrem de discreționare.

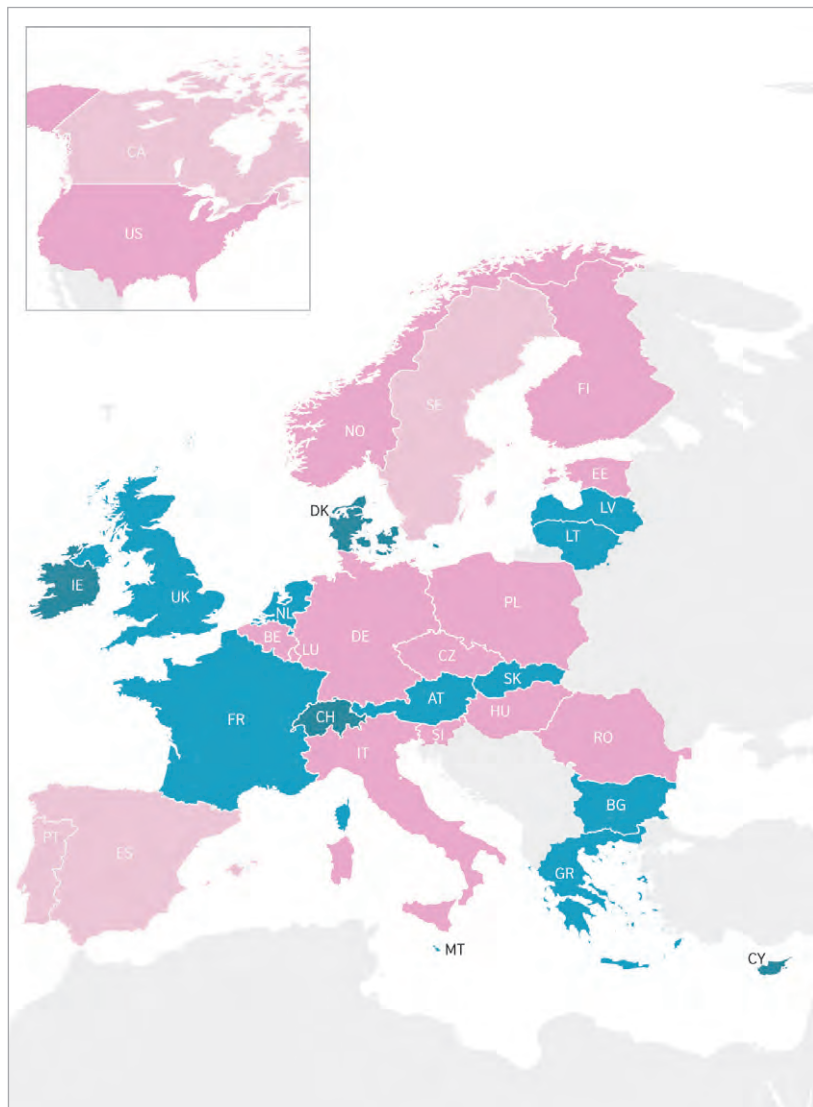
Schimbări și tendințe

Din 2007, s-au schimbat puține lucruri pentru familiile non-UE și care se reunesc în Europa, viitorul lor rămânând nesigur. Procedurile au devenit mai favorabile în 5 țări, dar mai puțin favorabile în 11 țări. Țările (recent Grecia, Luxemburg, Spania) acordă acum drepturi de bază și siguranța rezidenței, adesea pentru a se conforma legislației UE. Deoarece acestea sunt standarde minime, puține sunt țările care nu subscriu la ele, dar și mai puține sunt acelea care merg mai departe. Factorii de decizie, cel mai adesea, nu ajung la un acord cu privire la modul în care să aplice condițiile pentru reîntregirea familiei. Țările cu politici favorabile (Belgia, Portugalia, Suedia) încearcă să stabilească cerințe legate de venituri sau de condiții de locuit bazate pe standarde care, conform așteptărilor, ar trebui întrunite în societate de către toți rezidenții. Dar, din ce în ce mai des, țări cu istoric de imigrare le cer imigranților să îndeplinească unele condiții pe care mulți dintre cetățeni i lor nu le-ar putea îndeplini: vârste mai mari pentru căsătorie (UK), venituri mai mari (Austria), mai multe teste (Olanda), inclusiv pentru soții/soțiile aflați în străinătate (Olanda, Danemarca, Franța, Germania), în majoritatea cazurilor taxe mari, și susținere minimă. Condițiile care nu favorizează reîntregirea familiei și care nu facilitează integrarea efectivă ar putea fi nejustificate conform legislației UE (2003/86/CE). Imigranții au început să aducă dovezi tribunalelor naționale și Curții Europene de Justiție (exemplu în Olanda, cazul Chakroun).

0	Total nefavorabil
1–20	Nefavorabil
21–40	Întrucâtva nefavorabil
41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
60–79	Întrucâtva favorabil
80–100	Favorabil

REUNIFICAREA FAMILIALĂ

Clasament	Țara	MIPEX%	
		III	II
1	PT – Portugalia	91 ▲ (89)	
2	CA – Canada	89 ■ (89)	
3	ES – Spania	85 ▲ (76)	
4	SE – Suedia	84 ▼ (89)	
5	SI – Slovenia	75 ■ (75)	
6	IT – Italia	74 ▼ (78)	
7	FI – Finlanda	70 ■ (70)	
8	BE – Belgia	68 ▼ (70)	
	NO – Norvegia	68 ▼ (72)	
10	LU – Luxemburg	67 ▲ (53)	
	PL – Polonia	67 ■ (67)	
	US – Statele Unite ale Americii	67 ■	
13	CZ – Cehia	66 ■ (66)	
14	EE – Estonia	65 ■ (65)	
	RO – România	65 ■	
16	HU – Ungaria	61 ▲ (56)	
17	DE – Germania	60 ▼ (62)	
	Media UE	60 ■	
18	LT – Lituania	59 ■ (59)	
19	NL – Olanda	58 ▼ (59)	
20	UK – Regatul Unit	54 ▼ (56)	
21	SK – Slovacia	53 ■ (53)	
22	FR – Franța	52 ▼ (53)	
23	BG – Bulgaria	51 ■	
24	GR – Grecia	49 ▲ (47)	
25	MT – Malta	48 ▼ (50)	
26	LV – Letonia	46 ■ (46)	
27	AT – Austria	41 ▼ (43)	
28	CH – Elveția	40 ■ (40)	
29	CY – Cipru	39 ■ (39)	
30	DK – Danemarca	37 ■ (37)	
31	IE – Irlanda	34 ▼ (36)	

EDUCAȚIE

WWW.MIPEX.EU/EDUCATION

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Orice copil care locuiește în acea țară poate parcurge drumul de la grădiniță la universitate și poate obține cele mai bune rezultate de care este capabil. Acesta beneficiază de aceleași măsuri generale ca și colegii provenind din același mediu socio-economic. Dacă are nevoi diferite din cauza experienței de imigrare personale sau familiale, copilul va primi sprijin suplimentar. Profesorii au fost instruiți să recunoască aceste nevoi și stabilesc nivele de performanță la fel de înalte și pentru acesta. Copilul are dreptul la cursuri și predare suplimentară pentru a recupera și a stăpâni limba acelei țări. Părinții săi joacă un rol activ în educația sa deoarece școala îi implică, în mod specific, în fiecare etapă a parcursului educațional. Deasemenea, atât el cât și părinții lui aduc noi oportunități pentru școala sa. Toți elevii se pot înscrie la cursuri de limbă și cultură ale familiilor sale. Școala sa folosește o abordare interculturală în programă, manuale, orar și practicile de angajare. Alături de toți elevii și de întregul personal, el învață cum să trăiască și să învețe într-o societate diversă.

Situația cea mai nefavorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor lor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Școala nu funcționează ca un motor pentru integrarea elevilor imigranți. Mulți copii care locuiesc în acea țară nu au nici măcar dreptul la o educație completă. Numai câteva școli sau proiecte ad-hoc abordează ideea de integrare. În majoritatea timpului, un copil migrant este tratat ca toți ceilalți de aceeași vârstă. Mai rău, profesorii îl pot vedea doar ca pe o problemă. Nu au niciun mod de a stabili o comunicare cu părinți ca ai săi, care vorbesc o altă limbă și provin dintr-un alt mediu. Deseori, copilul nu învață bine nici limba familiei sale și nici limba societății gazdă, deoarece susținerea pentru învățarea limbii este slabă sau absentă. În cele din urmă ajunge împreună cu alți elevi imigranți în școli sub-performante. Profesorii și membrii personalului nu provin nici ei din medii diverse și nu pot face față diversității din școala lor. Elevii nu învață să respecte și să lucreze împreună cu persoane ce provin din medii diverse.

Situația cu favorabilitate medie

Educația, o nouă arie de analiză MIPEX, se conturează ca fiind un domeniu cu multe deficiențe ale politicilor de integrare în majoritatea țărilor. Puține sisteme școlare fac evaluări profesioniste ale cunoștințelor dobândite în străinătate de copiii noi-veniți. Cei mai mulți copii au cel puțin dreptul implicit de a frecventa grădinița și educația obligatorie. Au deasemenea acces la măsuri generale în sprijinul elevilor defavorizați. Vor beneficia la fel de mult sau la fel de puțin ca și ceilalți elevi provenind din același mediu social.

Și totuși, elevii migranți pot avea dificultăți la școală și din alte motive decât ale colegii lor. Aici, școlile își arogă libertatea dacă să abordeze sau nu nevoile specifice ale elevilor migranți, ale profesorilor și părinților lor, și dacă să le monitorizeze rezultatele. Fără cerințe sau drepturi clare, elevii nu beneficiază de susținerea de care au nevoie pe tot parcursul școlii și pe teritoriul întregii țări, în special în comunitățile cu mulți imigranți sau cu puține resurse. Migranții au dreptul la susținere pentru a învăța limba, dar adesea pentru aceasta nu se aplică același standard ca și pentru restul programei școlare. Aproape nici o țară nu are sisteme pentru a realiza diversitatea în școli sau a personalului didactic; majoritatea școlilor pierd, așadar, oportunități noi aduse de un corpus diversificat de elevi.

Puține sisteme educaționale din Europa se adaptează realităților imigrației. Cele mai dedicate în acest sens sunt America de Nord, țările nordice și Benelux. Marea Britanie se află în vârful clasamentului principalelor țărilor de imigrație; Portugalia are cea mai bună performanță dintre noile țări de imigrație, Cehia în Europa Centrală și Estonia în zona baltică. Restul țărilor se situează sub punctul de referință de 50%, unele chiar la un nivel critic (Franța, Irlanda, Letonia, Lituania, Bulgaria, Ungaria).

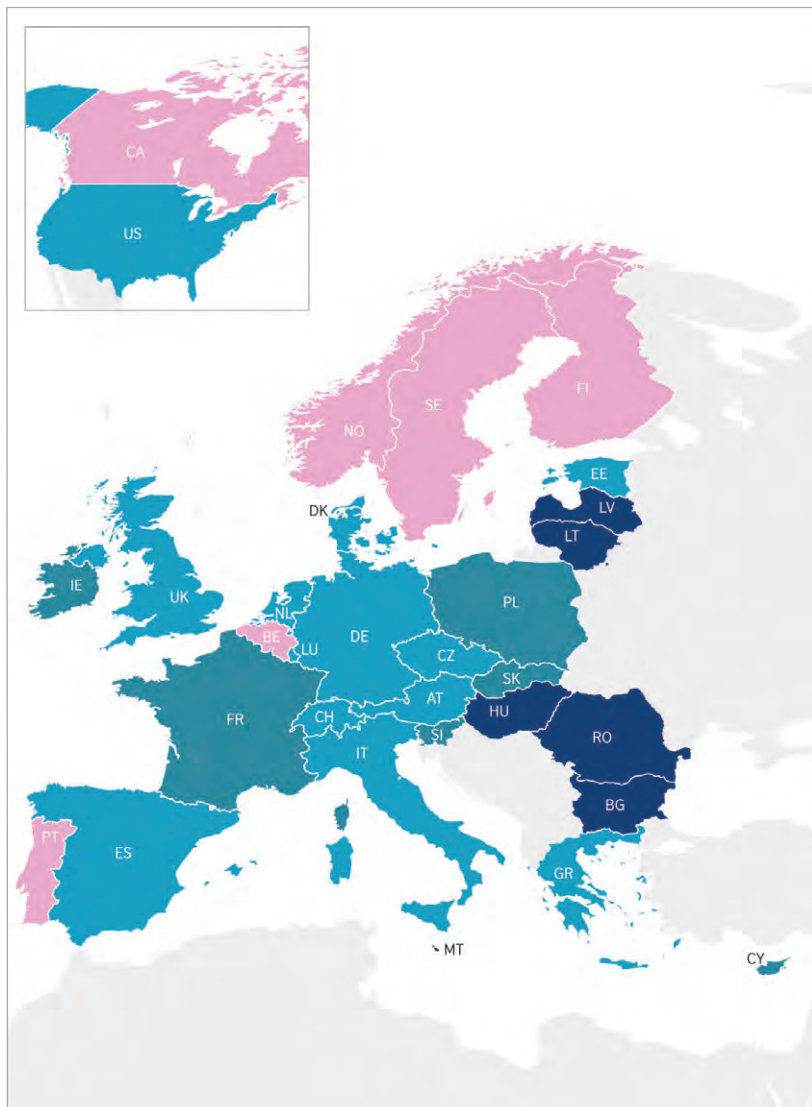
■ 0	Total nefavorabil
■ 1–20	Nefavorabil
■ 21–40	Întrucâtva nefavorabil
■ 41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
■ 60–79	Întrucâtva favorabil
■ 80–100	Favorabil

EDUCAȚIE

Clasament
Țara

MIPEX % III

1	SE – Suedia	77
2	CA – Canada	71
3	BE – Belgia	66
4	FI – Finlanda	63
	NO – Norvegia	63
	PT – Portugalia	63
7	UK – Regatul Unit	58
8	US – Statele Unite ale Americii	55
9	LU – Luxemburg	52
10	DK – Danemarca	51
	NL – Olanda	51
12	EE – Estonia	50
13	ES – Spania	48
14	CH – Elveția	45
15	AT – Austria	44
	CZ – Cehia	44
17	DE – Germania	43
18	GR – Grecia	42
19	IT – Italia	41
	<i>Media UE</i>	39
20	CY – Cipru	33
21	FR – Franța	29
	PL – Polonia	29
23	IE – Irlanda	25
24	SK – Slovacia	24
	SI – Slovenia	24
26	RO – România	20
27	LV – Letonia	17
	LT – Lituania	17
29	MT – Malta	16
30	BG – Bulgaria	15
31	HU – Ungaria	12

PARTICIPAREA POLITICĂ

WWW.MIPEX.EU/POLITICAL-PARTICIPATION

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Atunci când statele oferă șanse pentru participarea politică, toți rezidenții pot lua parte la viața democratică. Noii-veniți se bucură de aceleași libertăți civile ca și cetățenii. O imigrantă poate vota și poate candida în alegerile locale și se poate bucura de libertăți politice de bază, ca și cetățenii, după un număr limitat de ani de ședere legală. Ea poate deasemenea să voteze la alegerile regionale. Ea poate fi aleasă și poate chiar să conducă un organism consultativ de imigranți, puternic și independent, la nivel local, regional sau național. Statul o informează asupra drepturilor sale politice și susține formarea unei societăți civile de imigranți.

Situația cea mai nefavorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Un imigrant nu poate contribui la deciziile politice care îl afectează cel mai mult în orașul, regiunea și țara unde locuiește. Statul restricționează drepturile sale civile de bază. Nu poate înființa o asociație politică, nu poate deveni membru al unui partid și nici nu poate lucra ca jurnalist. Numai cetățenii (și, în statele membre UE, doar cetățenii UE) au șansa să voteze. El locuiește într-un oraș în care autoritățile nici măcar nu se consultă cu imigranții. Statul nu implementează nici o politică pentru a-l încuraja să ia parte la viața democratică. Asociațiile care reprezintă interesele sale nu pot conta pe finanțare de la stat.

Situația cu favorabilitate medie

Majoritatea imigranților au puține ocazii de a se informa și de a îmbunătăți politicile care îi afectează zilnic. 11 țări, majoritatea din Europa Centrală, au încă legi care le refuză imigranților libertăți politice de bază. În Europa, cetățenii din afara UE pot candida pentru alegerile locale în 13 dintre țările investigate, pot vota la nivel local în 19 țări, la nivel regional în 7 țări, și la nivel național în 2 țări (Portugalia, Marea Britanie). Organisme consultative există la nivel local în 15 țări și la nivel național în 11 țări. Acestea oferă oportunități care sunt doar parțial relevante pentru ca imigranții să participe activ la îmbunătățirea politicilor. Aproximativ jumătate dintre țări finanțează activitățile politice ale imigranților, în timp ce o treime îi informează cu privire la drepturile lor politice.

Acordarea de drepturi politice și civile este un indicator al gradului de încredere al țării de imigrare. Țările cu istoric de imigrație și țările cu imigrație recentă diferă în mod semnificativ. Imigranții nu se bucură de aproape

niciunul dintre aceste drepturi în Europa Centrală, țările baltice, Cipru și Malta. Numai Irlanda și Portugalia oferă la fel de multe oportunități politice ca și țările situate în vârful clasamentului, respectiv țările din zona nordică și Europa de Nord-Vest. Țările cu istoric de imigrație și cadre normative și legislative mai puțin favorabile, în special în ceea ce privește dreptul de vot, au nevoie fie de modificări constituționale (Austria, Germania, Italia, Spania), fie de o voință politică mai puternică (Canada, Franța, Marea Britanie, USA).

Schimbări și tendințe

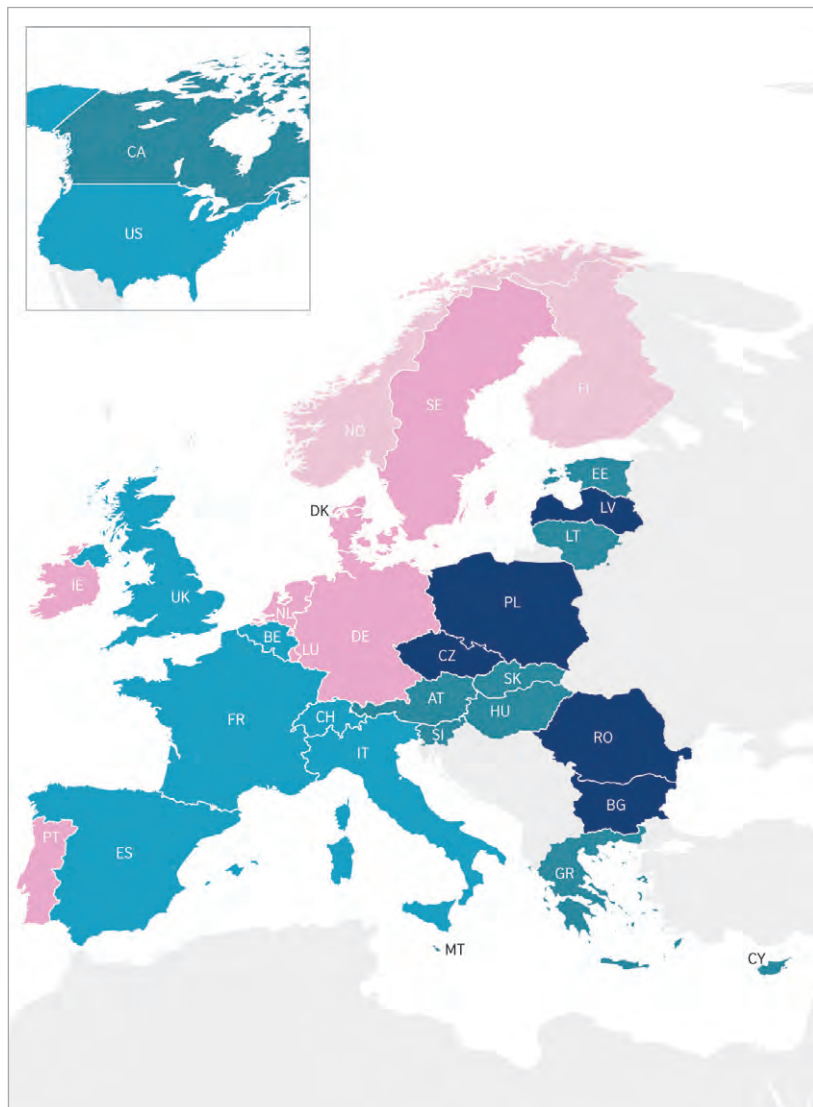
Oportunitățile politice pentru imigranți nu se îmbunătățesc semnificativ. Singura țară care a înregistrat un progres considerabil este Grecia (+15), care a reformat legea referitoare la cetățenie și a conferit multe oportunități politice locale. Acest exemplu ilustrează rezultatul MIPEX conform căruia organismele consultative nu sunt un substitut pentru dreptul de vot. Țările care extind dreptul de vot au o mai mare probabilitate să creeze organisme consultative puternice.

Participarea politică începe să devină o parte integrantă a strategiilor de integrare. Organismele consultative și dreptul de vot au apărut prima dată în anii 1970 și sunt supuse cu regularitate dezbaterii în toată Europa și, din ce în ce mai mult, în America de Nord. Motivul principal pentru care se îmbunătățesc punctajele MIPEX nu este direct legat de legislația UE sau de Convenția nr. 144 a Consiliului European. Tribunalele naționale și europene contribuie la asigurarea drepturilor civile de bază (Austria, Spania). Noile țări de imigrație și-au reinnoit interesul atât pentru organisme consultative (Franța, Irlanda, Italia, Spania, Portugalia), cât și pentru drepturile la vot (Cehia, Estonia, Lituania, Slovenia, Luxemburg, Slovacia, Belgia, Grecia). Rezultatele MIPEX sugerează că organismele consultative apar (Luxemburg, Portugalia, Elveția) și dispar (Belgia, Danemarca), de obicei atunci când autoritățile sunt dispuse să le ia în considerare. Dreptul de vot este o chestiune durabilă: greu de obținut, dar și mai greu de revocat.

■ 0	Total nefavorabil
■ 1–20	Nefavorabil
■ 21–40	Întrucâtva nefavorabil
■ 41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
■ 60–79	Întrucâtva favorabil
■ 80–100	Favorabil

PARTICIPAREA POLITICĂ

Clasament	Țara	MIPEX%	
		III	II
1	NO – Norvegia	94	■ (94)
2	FI – Finlanda	87	■ (87)
3	IE – Irlanda	79	■ (79)
	NL – Olanda	79	■ (79)
5	LU – Luxemburg	78	▲ (76)
6	SE – Suedia	75	■ (75)
7	PT – Portugalia	70	▲ (69)
8	DE – Germania	64	■ (64)
9	DK – Danemarca	62	▼ (66)
10	BE – Belgia	59	▼ (61)
	CH – Elveția	59	▲ (58)
12	ES – Spania	56	■ (56)
13	UK – Regatul Unit	53	■ (53)
14	IT – Italia	50	■ (50)
15	US – Statele Unite ale Americii	45	■
16	FR – Franța	44	■ (44)
	Media UE	44	■
17	GR – Grecia	40	▲ (25)
18	CA – Canada	38	■ (38)
19	AT – Austria	33	■ (33)
	HU – Ungaria	33	■ (33)
21	EE – Estonia	28	■ (28)
	SI – Slovenia	28	■ (28)
23	CY – Cipru	25	■ (25)
	LT – Lituania	25	■ (25)
	MT – Malta	25	■ (25)
26	SK – Slovacia	21	■ (21)
27	LV – Letonia	18	■ (18)
28	BG – Bulgaria	17	■
29	CZ – Cehia	13	■ (13)
	PL – Polonia	13	■ (13)
31	RO – România	8	■

REZIDENȚA PE TERMEN LUNG

WWW.MIPEX.EU/LONG-TERM-RESIDENCE

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

La un anumit moment, toți imigranții legali au dreptul de a decide ei înșiși dacă să se stabilească permanent într-o țară. Pentru un solicitant, procedura este gratuită și scurtă, deoarece singurul aspect de rezolvat este dacă reprezintă o fraudă potențială sau o amenințare reală asupra securității. Se poate face recurs împotriva unei respingeri sau retrageri a dreptului de ședere. Dacă cererea este aprobată, imigranțul este sigur de statutul său și este tratat la fel ca și cetățenii, cu aceleași drepturi și responsabilități în majoritatea aspectelor vieții.

Situația cea mai puțin favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Ca străin, un migrant va avea mereu un statut legal 'permanent temporar', fără oportunități egale de a se integra. Multe tipuri de permise ale imigranților legali îi fac să fie neeligibili pentru rezidența pe termen lung, chiar dacă întrunesc criteriile și cerințele pentru rezidență. Un solicitant trebuie să îndeplinească condițiile dificile referitoare la venituri și angajare. Nu poate nici măcar să încerce să susțină examenele de limbă și de integrare, costisitoare și dificile, în absența cursurilor gratuite și a materialelor de studiu. Dacă este în cele din urmă acceptat, statutul său rămâne instabil. Nu se poate întoarce în țara de origine decât pentru perioade foarte scurte, fapt care îi zădărnicește planurile de a contribui la dezvoltarea acesteia și la viața sa de familie.

Situația cu favorabilitate medie

Alături de reîntregirea familiei, rezidența pe termen lung constituie un avantaj relativ pentru politicile de integrare ale țărilor. Acești rezidenți pot lucra, studia, ieși la pensie și trăi în acea țară la fel ca cetățenii. Migrantii trebuie să îndeplinească diverse cerințe și condiții de eligibilitate – unele mai restrictive decât altele. Unii deținători de permise nu pot solicita rezidență pe termen lung, nici dacă locuiesc în acea țară de 5 ani sau mai mult. Condițiile care erau odată condiții pentru obținerea cetățeniei sunt aplicate din ce în ce mai mult pentru obținerea rezidenței pe termen lung. Dar condițiile pentru rezidența pe termen lung îi încurajează mai bine pe solicitanți să reușească. Punând accent pe cunoștințele lingvistice de bază, ele dau puțin mai multă atenție abilităților și dizabilităților individuale și pot fi mai ușor susținute de cursuri. Țările păstrează dreptul de a refuza sau retrage permisul de

ședere al unui rezident pe termen lung, deși trebuie să se țină cont și de circumstanțele personale și o astfel de decizie poate reprezenta motiv de recurs.

Cei mai mulți rezidenți pot dobândi un statut sigur și drepturi egale în țările din vestul Europei și în țările nordice. Același lucru este valabil și pentru Canada, dar nu și pentru SUA. Noii-veniți pot avea cele mai mari dificultăți în întrunirea cerințelor și condițiilor de eligibilitate în Marea Britanie, Elveția, Germania, Franța și Austria. Deși Cipru și Grecia au și ele condiții împovărătoare, majoritatea țărilor noi de imigrație nu au astfel de condiții însă procedurile în aceste țări rămân discreționare într-o măsură considerabilă.

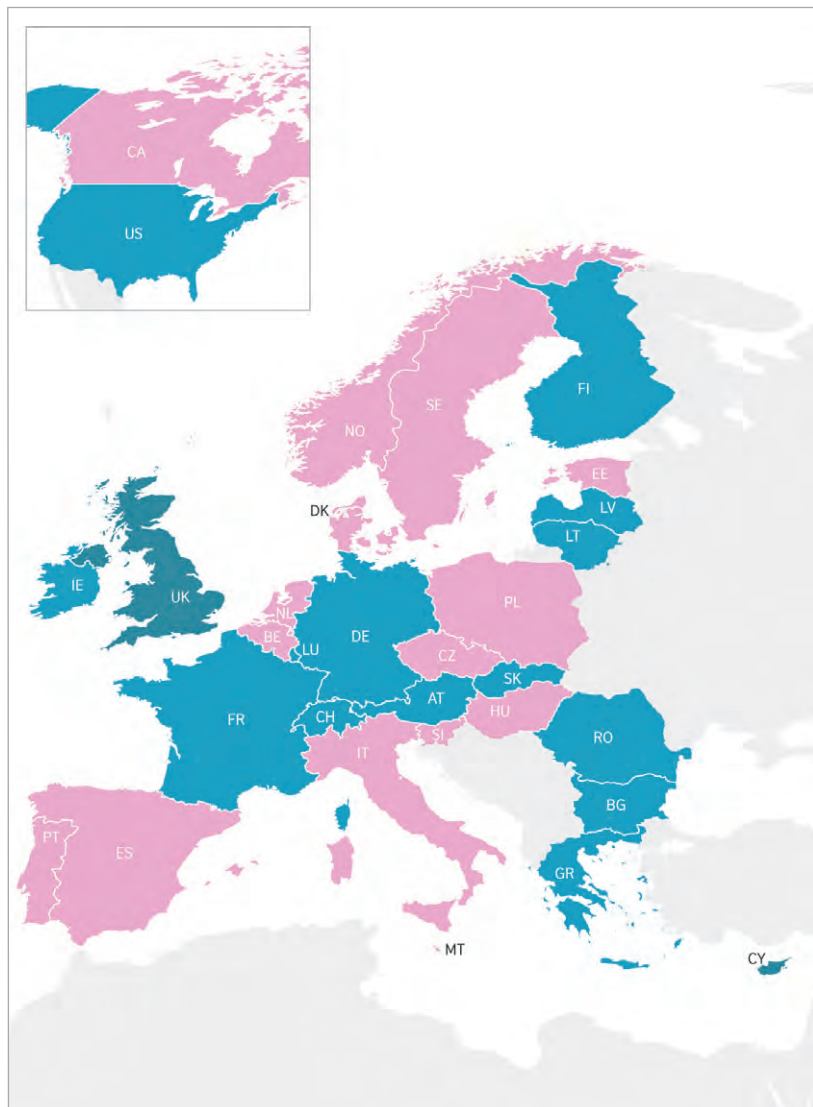
Schimbări și tendințe

Potențialii rezidenți pe termen lung se confruntă în 2010 cam cu aceleași obstacole și au cam aceleași șanse ca în 2007. Nu se schimbă aproape nimic acolo unde se aplică standardele legale minime ale UE. Țările care trebuie să se conformeze recuperează (Belgia +15, Portugalia +14, Spania +6), în timp ce țările care nu trebuie să se conformeze pot regresa serios (Marea Britanie -43). Majoritatea țărilor își concentrează schimbările de politică asupra condițiilor noi și dificile care circulă și sunt prezente în dezbaterile europene. În 1999, Germania era singurul stat membru UE care a impus o cerință legată de limbă. Acum, tendința cu privire la condițiile de limbă și integrare se extinde de la țările europene cu istoric de imigrație (Danemarca, Germania, Marea Britanie) la noile țări de imigrație a forței de muncă din sud și est (Cipru, Cehia, Italia, Portugalia). Alte schimbări sunt mai puțin concludente: Austria, Danemarca, Portugalia și Spania încearcă să atragă studenții migranți să se stabilească acolo, spre deosebire de Luxemburg și Marea Britanie; și în timp ce Spania și Portugalia le oferă rezidenților pe termen lung protecție mai bună împotriva deportării, alte țări găsesc motive noi pentru respingere și retragere a rezidenței, precum sistemele de punctaj (Marea Britanie, Danemarca, Italia), motive vagi de securitate (Estonia), și dubla pedeapsă (Marea Britanie).

0	Total nefavorabil
1–20	Nefavorabil
21–40	Întrucâtva nefavorabil
41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
60–79	Întrucâtva favorabil
80–100	Favorabil

REZIDENȚA PE
TERMEN LUNG

Clasament	Țara	MIPEX%	
		III	II
1	BE – Belgia	79 ▲ (64)	
2	ES – Spania	78 ▲ (72)	
	SE – Suedia	78 ■ (78)	
4	PT – Portugalia	69 ▲ (55)	
	SI – Slovenia	69 ■ (69)	
6	NL – Olanda	68 ■ (68)	
7	EE – Estonia	67 ▼ (68)	
8	DK – Danemarca	66 ▲ (64)	
	IT – Italia	66 ▼ (69)	
10	CZ – Cehia	65 ■ (65)	
	PL – Polonia	65 ■ (65)	
12	MT – Malta	64 ■ (64)	
13	CA – Canada	63 ▲ (60)	
14	NO – Norvegia	61 ■ (61)	
15	HU – Ungaria	60 ▲ (54)	
16	LV – Letonia	59 ▲ (51)	
	Media UE	59 ■	
17	AT – Austria	58 ▲ (54)	
	FI – Finlanda	58 ■ (58)	
19	BG – Bulgaria	57 ■	
	LT – Lituania	57 ■ (57)	
21	GR – Grecia	56 ■ (56)	
	LU – Luxemburg	56 ▼ (57)	
23	RO – România	54 ■	
24	DE – Germania	50 ■ (50)	
	SK – Slovacia	50 ■ (50)	
	US – Statele Unite ale Americii	50 ■	
27	FR – Franța	46 ■ (46)	
28	IE – Irlanda	43 ■ (43)	
29	CH – Elveția	41 ■ (41)	
30	CY – Cipru	37 ▼ (41)	
31	UK – Regatul Unit	31 ▼ (74)	

ACCESUL LA CETĂȚENIE

WWW.MIPEX.EU/ACCESS-TO-NATIONALITY

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Toți rezidenții care s-au stabilit într-o țară și își văd viitorul în acea țară primesc susținere deplină pentru a deveni cetățeni și a participa în mod egal la viața publică. Toți cetățenii pot avea dublă cetățenie. Un copil născut în acea țară din părinți imigranți devine cetățean la naștere (*jus soli*), la fel ca ceilalți copii. O migrantă născută în străinătate, va deveni interesantă pentru acea țară după ce a trăit 3 ani acolo. Are dreptul la cetățenie atunci când întrunește condițiile legale, precum este aceea cerință de a nu avea cazier judiciar recent. Condiții precum promovarea unui test de cunoaștere de bază a limbii și a urma un curs de cetățenie o încurajează să reușească prin cursuri și teste gratuite, flexibile și profesioniste. Ca nou cetățean, ea se bucură de aceeași protecție oferită de cetățenie ca ceilalți concetățeni.

Situația cea mai nefavorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Statele care îi descurajează pe imigranți să dobândească cetățenia creează un deficit democratic, social și economic, pe termen lung. Copiii și nepoții imigranților sunt încă tratați ca străini. Un imigrant nu este considerat eligibil decât dacă a locuit în acea țară timp de 12 ani. Noii cetățeni nu pot avea dublă cetățenie, deși acest lucru le este permis altor cetățeni. Celelalte condiții sunt prea oneroase pentru a putea fi îndeplinite de mulți rezidenți stabiliți în acea țară – sau chiar de mulți cetățeni (de exemplu venituri, taxe de 1.500 euro). Un solicitant trebuie să promoveze examene dificile, discreționare și costisitoare de limbă și integrare. Procedura este complet discreționară, fără supraveghere judiciară. Ca nou cetățean, i se poate retrage cetățenia în orice moment al vieții, el putând deveni chiar apatrid.

Situația cu favorabilitate medie

Dublă cetățenie și *jus soli* devin norme pentru țările de imigrație. Majoritatea etapelor procedurii sunt totuși destul de descurajante pentru mulți dintre cei care se gândesc să încerce sau îi exclud încă de la început. Pentru a putea aplica pentru obținerea cetățeniei, imigranții din Europa așteaptă în total, în medie, 7 ani, din cauza unor cerințe legate de rezidența pe termen lung. Jumătate dintre țări condiționează cetățenia de venituri și de taxe mari. Solicitanților li se cere în mod normal să cunoască limba, adesea la un nivel înalt sau nespecificat. De cele mai multe ori, candidaților nu li se oferă sprijinul necesar pentru a putea trece testele. După proceduri destul de discreționare, solicitanții pot cel puțin să facă recurs și să se bucure de unele protecții împotriva apatridiei și a retragerii cetățeniei.

Țările în mod tradițional *jus soli* (Canada, SUA, Irlanda, UK, Franța) și țările recent reformate (Belgia, Germania, Grecia, Luxemburg, Suedia, Portugalia) oferă rezidenților străini o cale ceva mai facilă către obținerea cetățeniei. Politicile naționale sunt mai nefavorabile pentru integrarea în societate în multe țări noi de imigrație din zona baltică, Europa Centrală, Austria, Cipru, Danemarca, Malta și Norvegia.

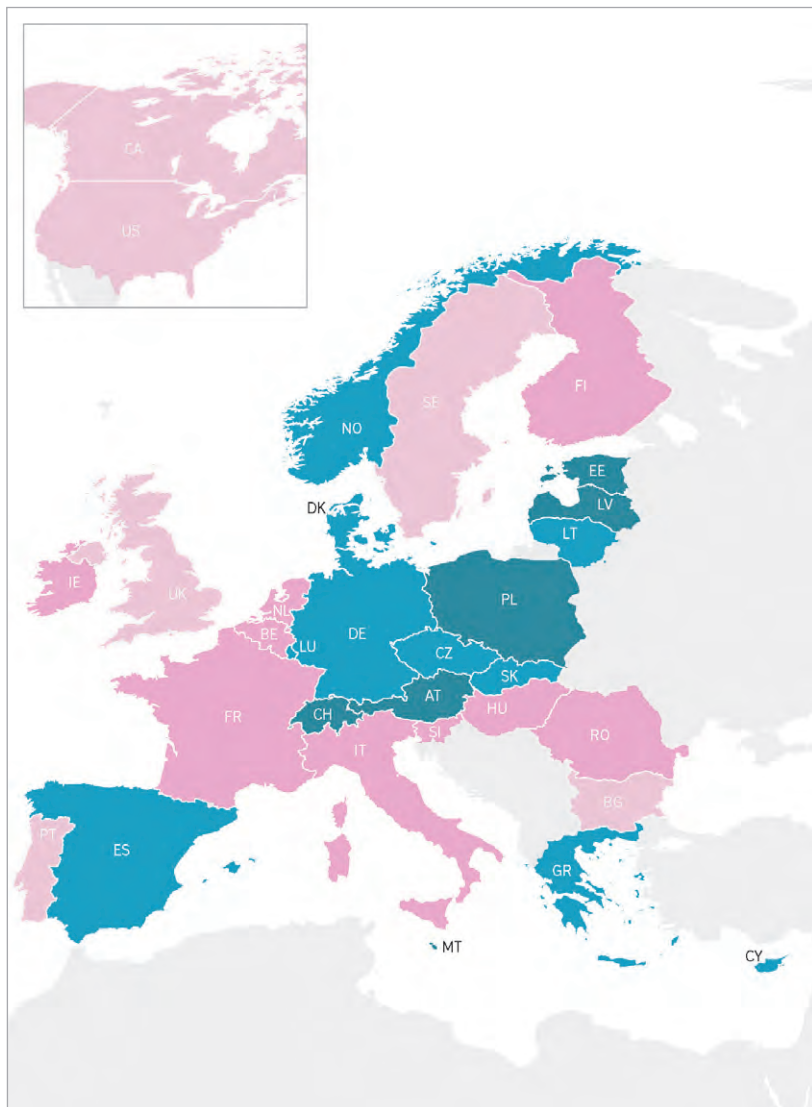
Schimbări și tendințe

Legislația nouă cu privire la cetățenie a îmbunătățit în mod semnificativ condițiile pentru integrare în Grecia (+39) și Luxemburg (+32), dar le-a subminat ușor în Marea Britanie (-16) și Slovacia (-12). Altfel, s-au schimbat puține lucruri pentru majoritatea viitorilor cetățeni. Alte teste sunt mai bine concepute (Germania) și sunt însoțite de cursuri de pregătire adecvate (Germania, Estonia și Olanda), în timp ce taxele au crescut vertiginos în Irlanda, Italia, Marea Britanie și SUA. Nu există consens între părțile interesate asupra întrebării dacă cerințele pentru rezidență precum și condițiile de securitate favorizează sau subminează integrarea efectivă. Sporirea numărului de condiții și a numărului de ani de rezidență pot fi privite ca obstacole și ca indicatori slabi de integrare (Grecia, înainte Portugalia, Belgia), sau ca 'stimulente' (Luxemburg, Slovacia, Marea Britanie). Unii cetățeni noi vor beneficia de noi protecții împotriva măsurilor discreționare, retragerii cetățeniei sau apatridiei (Germania, Grecia, Ungaria, Luxemburg). Dar noile preocupări legate de securitate în Slovacia și Marea Britanie (2007) și propuneri în Belgia, Franța, Olanda și SUA ar induce o asociere între noii cetățeni și chestiunile de securitate. Dezbaterile sunt centrate asupra întrebării dacă retragerea cetățeniei în cazul persoanelor cu origine străină ar servi în vre un fel la întărirea siguranței sociale.

■ 0	Total nefavorabil
■ 1–20	Nefavorabil
■ 21–40	Întrucâtva nefavorabil
■ 41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
■ 60–79	Întrucâtva favorabil
■ 80–100	Favorabil

ACCESUL LA CETĂȚENIE

Clasament	Țara	MIPEX%	
		III	II
1	PT – Portugalia	82	■ (82)
2	SE – Suedia	79	■ (79)
3	CA – Canada	74	■ (74)
4	BE – Belgia	69	■ (69)
5	LU – Luxemburg	66	▲ (34)
	NL – Olanda	66	▲ (65)
7	IT – Italia	63	▼ (65)
8	US – Statele Unite ale Americii	61	■
9	FR – Franța	59	■ (59)
	DE – Germania	59	▲ (52)
	UK – Regatul Unit	59	▼ (75)
12	IE – Irlanda	58	▼ (60)
13	FI – Finlanda	57	▲ (54)
	GR – Grecia	57	▲ (18)
	Media UE	44	■
15	NO – Norvegia	41	■ (41)
16	ES – Spania	39	■ (39)
17	CH – Elveția	36	■ (36)
18	PL – Polonia	35	■ (35)
19	CZ – Cehia	33	■ (33)
	DK – Danemarca	33	■ (33)
	SI – Slovenia	33	■ (33)
22	CY – Cipru	32	■ (32)
23	HU – Ungaria	31	▲ (28)
24	RO – România	29	■
25	SK – Slovacia	27	▼ (39)
26	MT – Malta	26	■ (26)
27	BG – Bulgaria	24	■
28	AT – Austria	22	■ (22)
29	LT – Lituania	20	■ (20)
30	EE – Estonia	16	▲ (15)
31	LV – Letonia	15	▼ (16)

ANTI-DISCRIMINARE

WWW.MIPEX.EU/ANTI-DISCRIMINATION

Situația cea mai favorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Toți rezidenții, indiferent de originea lor, pot lupta împotriva discriminării și pot beneficia de oportunități egale. Orice persoană din țara respectivă poate intenta o acțiune împotriva oricărei forme de discriminare, precum și împotriva instrumentelor de profiling rasial și a incitării la ură. Acestea sunt ilegale în toate domeniile vieții publice – de la ocuparea unui loc de muncă la educație, spațiul public, domeniul locativ și protecția socială. O victimă are dreptul de a solicita să i se facă dreptate, deoarece legile sunt bine puse în aplicare și utilizate. Pe parcursul procesului, victima beneficiază de ajutor din partea organismelor independente ce promovează egalitatea și din partea ONG-uri lor. Tribunalele aplică sancțiuni pe scară largă pentru a preveni, descuraja și corecta discriminarea. Statul își asumă îndatoriri și acțiuni pozitive, ceea ce încurajează și alte instituții să devină mai receptivă. Aceste instituții se găsesc astfel în situația de a angaja cele mai potrivite persoane și de a oferi o reprezentare mai corectă a segmentului de populație deservită.

Situația cea mai nefavorabilă

Aceasta este o sinteză a politicilor naționale existente în mai 2010 în cel puțin una din cele 31 de țări.

Oamenii sunt liberi să refuze oportunități altor persoane, numai din cauza rasei, religiei și naționalității acestora. O victimă trebuie să intenteze un proces în fața unui tribunal, fără asistență juridică, interpreți sau susținerea unui ONG. Pentru a dovedi discriminarea, îi revine sarcina probei pe tot parcursul procesului. Dacă nu este descurajat de procedura prelungită, este descurajat de sancțiunile pur simbolice. În jurul său nu vede acțiuni ale autorităților care să promoveze egalitatea. Nu poate fi ajutat de organisme pentru egalitate care sunt slabe, create de autorități și controlate de către acestea.

Situația cu favorabilitate medie

Europa și America de Nord au performanțe mai bune la capitolul anti-discriminare decât în majoritatea domeniilor politicii de integrare. O gamă largă de actori din majoritatea domeniilor vieții nu pot discrimina o persoană pe criteriul rasei, etniei sau religiei. Dacă discriminarea este din cauza cetățeniei sau din motive multiple, persoana în cauză are șanse mai puține, sau niciuna. În general, o victimă care solicită să i se facă dreptate beneficiază de protecție împotriva victimizării, împarte sarcina probei, are parte de ajutor financiar și de interpreți. ONG-urile care promovează egalitatea ar putea avea mai multe puteri pentru a reprezenta victimele,

pentru a demara acțiuni colective și a utiliza testarea situațională. Principalele puncte slabe sunt politicile de egalitate. Statele nu pot garanta că personalul și furnizorii de servicii promovează egalitatea în munca lor zilnică. Prea puține organisme pentru egalitate au legitimitatea și independența necesare pentru a ajuta victimele.

Victimele discriminării sunt cel mai bine protejate în America de Nord și în Europa, în Marea Britanie, Suedia, Belgia și Franța. Autoritățile depun eforturi în continuare pentru o legislație mai simplă și mai ușor de aplicat. Portugalia, România, Bulgaria, și Ungaria încep să facă uz de noua legislație. Țările baltice, Malta și Austria au îndeplinit condițiile minime impuse de UE; Polonia și Elveția se situează în mod critic sub aceste standarde. Restul (Cehia, Germania, Danemarca, Spania) fac un pas înainte prin adoptarea de protecții mai largi care sunt încă inefficiente din cauza slabelor politici de egalitate.

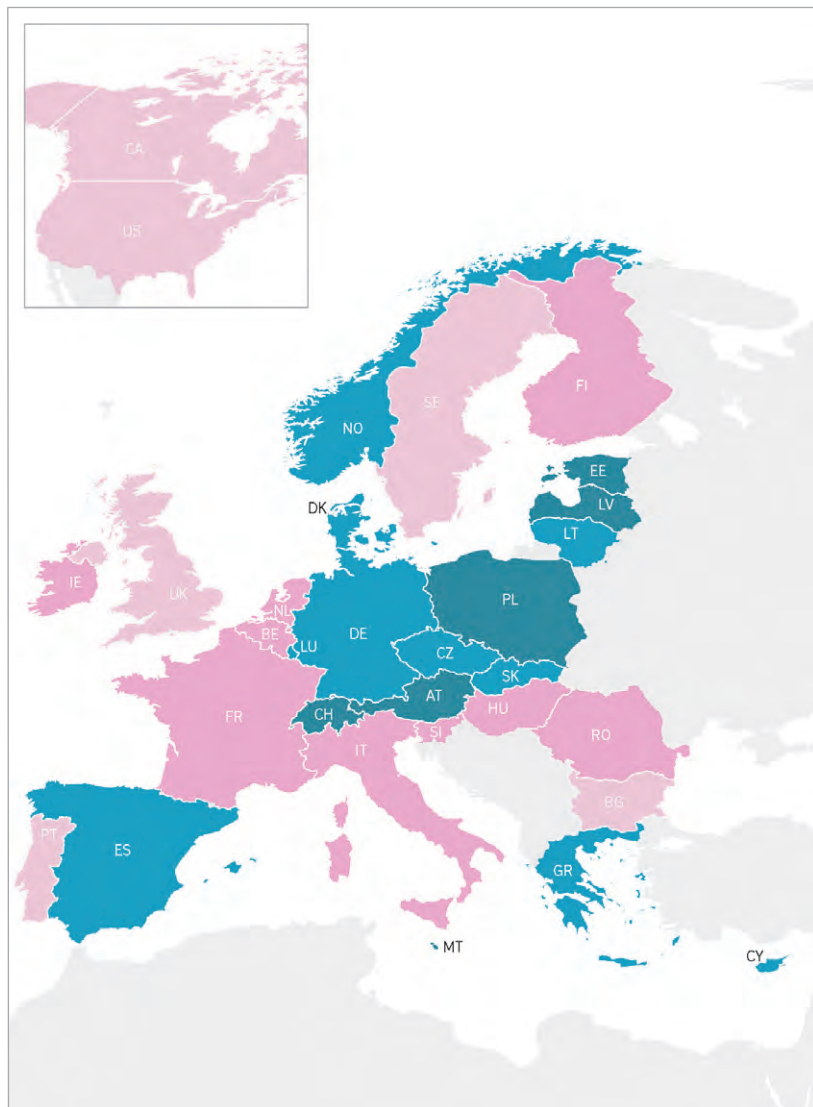
Schimbări și tendințe

Politicile de integrare se îmbunătățesc în mod semnificativ și consistent atunci când țările își îmbunătățesc politicile în materie de anti-discriminare și egalitate. Aici, Europa a înregistrat cele mai mari progrese. Înainte ca legislația de referință să fie adoptată în anul 2000, numai 6 țări UE aveau legi dedicate împotriva rasismului. De atunci, toate țările au fost nevoite să recupereze – în toate cele 4 direcții MIPEX. Cel mai mare progres a fost înregistrat în noile țări de imigrație și în Europa Centrală. MIPEX II a observat acest lucru în Germania, Grecia, Luxemburg, Slovenia și MIPEX III în Estonia (+14) și Cehia (+24). Altele înregistrează progrese minore pentru a se conforma legislației UE. MIPEX III a observat cum s-a îmbunătățit situația în Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Lituania, Luxemburg, Malta și Polonia, iar jurisprudența întărește protecțiile (ex. Irlanda). Politici de egalitate deficitare, diminuarea finanțării (ex. Irlanda) și a voinței politice (ex. Franța) pot submina accesul la justiție.

■ 0	Total nefavorabil
■ 1–20	Nefavorabil
■ 21–40	Întrucâtva nefavorabil
■ 41–59	Nici favorabil, nici nefavorabil
■ 60–79	Întrucâtva favorabil
■ 80–100	Favorabil

ANTI-DISCRIMINARE

Clasament	Țara	MIPEX%	
		III	II
1	CA – Canada	89	■ (89)
	US – Statele Unite ale Americii	89	■
3	SE – Suedia	88	■ (88)
4	UK – Regatul Unit	86	▲ (81)
5	PT – Portugalia	84	■ (84)
6	BG – Bulgaria	80	■
7	BE – Belgia	79	▲ (70)
8	FI – Finlanda	78	▲ (77)
9	FR – Franța	77	▲ (74)
10	HU – Ungaria	75	■ (75)
11	RO – România	73	■
12	NL – Olanda	68	■ (68)
13	SI – Slovenia	66	■ (66)
14	IE – Irlanda	63	▲ (55)
15	IT – Italia	62	■ (62)
16	CY – Cipru	59	■ (59)
	NO – Norvegia	59	■ (59)
	SK – Slovacia	59	▲ (47)
	Media UE	59	■
19	LT – Lituania	55	▲ (50)
20	GR – Grecia	50	■ (50)
21	ES – Spania	49	■ (49)
22	DE – Germania	48	■ (48)
	LU – Luxemburg	48	▲ (47)
24	DK – Danemarca	47	▲ (42)
25	CZ – Cehia	44	▲ (20)
26	AT – Austria	40	■ (40)
27	MT – Malta	36	▲ (27)
	PL – Polonia	36	▲ (35)
29	EE – Estonia	32	▲ (18)
30	CH – Elveția	31	■ (31)
31	LV – Letonia	25	■ (25)

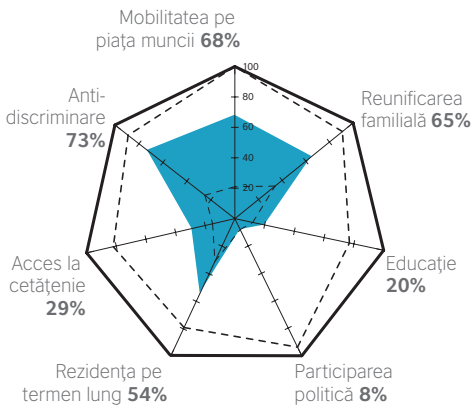

ROMÂNIA

WWW.MIPEX.EU/ROMANIA

PREZENTAREA GENERALĂ A PUNCTAJELOR

— 100% pe scala MIPEX ■ România - - - Cele mai bune practici în 31 de țări - - - Cele mai rele practici în 31 de țări

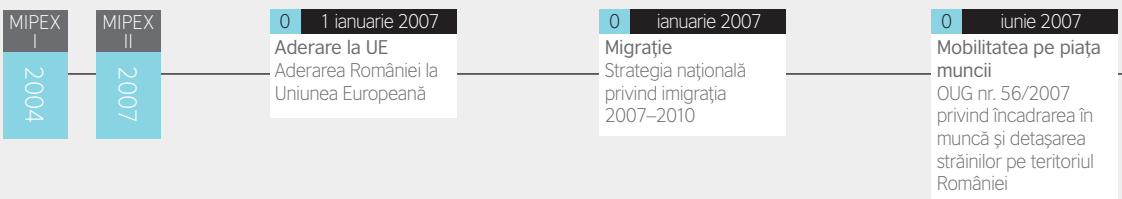

REZUMAT

În perioada premergătoare aderării la UE în 2007, au fost adoptate normele legislative cu privire la reunificarea familială, șederea pe termen lung și anti-discriminare pentru a asigura conformitatea cu legislația UE. De atunci, emigrația a rămas mult mai puternică decât modestele începuturi de imigrație a forței de muncă și azil în România.

Noii-veniți în România se bucură de politici de integrare relativ mai favorabile decât media, dar mai bune decât cele din majoritatea țărilor central-europene și baltice. Legile anti-discriminare solide reprezintă cea mai mare contribuție a țării către egalitatea șanselor pentru toți rezidenții, inclusiv migranții. De la adoptarea lor în anul 2000, acestea au fost îmbunătățite succesiv în 2002, 2003, 2004 și 2006, conformându-se tendinței generale europene. România este mai bine pregătită decât majoritatea țărilor din regiune pentru lucrătorii migranți și familiile lor, cu politici asemănătoare celor din noile țări de imigrație a forței de muncă. Politicile din aceste domenii pot fi subminate de practica administrativă discreționară de a refuza sau retrage permisele în cazul imigranților care întrunesc condițiile legale. În arii precum cetățenia, participarea politică și educația, României îi lipsesc anumite principii fundamentale care încep să devină o normă în toată Europa; de exemplu, dubla cetățenie, *jus soli*, dreptul de vot și accesul egal la educație.

CRONOLOGIA POLITICII DE INTEGRARE

1: Eurostat
 2: OECD SOPEMI 2010
 3: Eurostat
 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10: Ibid
 11: Urban Audit
 12: Eurostat
 13, 14, 15: Ibid

REZULTATE CHEIE

- Politicile pot promova mobilitatea viitoare pe piața muncii și reunificarea familială, așa cum se întâmplă în cazul noilor țări de imigrație.
- Politici bune care să se focalizeze pe nevoile specifice ale elevilor migranți sunt subminate de slabul acces la sistemul educațional.
- Legile românești cu privire la anti-discriminare, puternice și în curs de îmbunătățire, ar putea reprezenta cel mai mare avantaj pentru integrare. La fel ca Bulgaria și Ungaria, România poate urma exemplul țărilor din vârful clasamentului, făcând ca legile să fie mai ușor de aplicat și utilizat.
- Rezidența pe termen lung a înregistrat un punctaj ușor sub medie, cu condiții împovărătoare și siguranță slabă.
- Participare politică limitată și acces restrictiv la cetățenie în pofida noilor tendințe din Europa.

STATISTICI MIGRAȚIE ARMONIYATE LA NIVEL INTERNAȚIONAL

Migrație netă (2009) ¹	-2,000
Imigrația internațională (2008) ²	10,000
Cele mai importante țări de origine (2008) ³	Moldova, Turcia, China
Populația RTT (2009) ⁴	25,313
Proporția RTT raportată la total populație (2009) ⁵	0.10%
Proporție populație cu origine străină raportată la total populație (2009) ⁶	0.10%
Permise eliberate pentru reunificare familială (2009) ⁷	6,043
Permise eliberate pentru muncă (2009) ⁸	4,724
Permise eliberate pentru studiu (2009) ⁹	3,541
Permise eliberate în scop umanitar (2009) ¹⁰	6,162
Orașele cu cea mai mare populație RTT (2001) ¹¹	București 0.49%, Cluj-Napoca 0.27%, Oradea 0.19%
Rata de ocupare a RTT (2009, modificare față de 2006) ¹²	51.60% -9%
Rata națională de ocupare (2009, modificare față de 2006) ¹³	58.60% -0.20%
Rata șomajului în rândul RTT (2009, modificare față de 2006) ¹⁴	N/A
Rata națională a șomajului (2009, modificare față de 2006) ¹⁴	6.90% -0.4%
Număr de persoane naturalizate (2008, modificare față de 2007) ¹⁵	5,590 +5,560

0 2008

Mobilitatea pe piața muncii
 Ordinul 4022/2008:
 Reglementarea metodologiei de recunoaștere și validare a calificărilor

0 martie 2009

Anti-discriminare
 Decision 444:
 Hotărârea 444:
 Curtea Constituțională confirmă rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării

0 noiembrie 2009

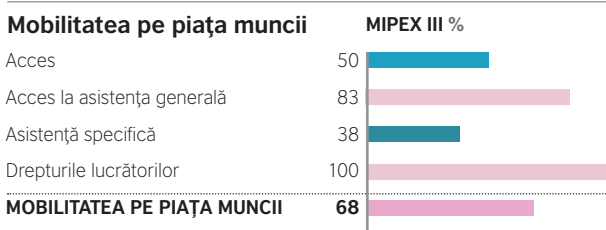
Educație
 Ordinul Ministrului Educației nr. 5925 cu privire la cursurile de limba română

MIPEX
 III

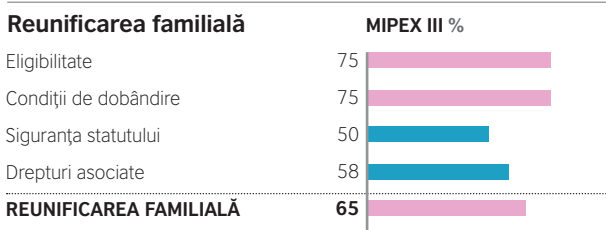
2010

ROMÂNIA

WWW.MIPEX.EU/ROMANIA

Lucrătorii migranți care ajung în România au oportunități legale mai bune de a contribui economic decât în alte țări central-europene și în țările baltice. Conform legislației, migranților și românilor care prestează aceeași muncă ar trebui să li se asigure aceleași condiții (practic, aproape aceleași) și asigurări sociale (practic, jumătate). Lucrătorii temporari și familiile acestora nu au acces deplin la toate profesiile, cum este cazul țărilor mai noi și mai vechi care se deschid către imigrația forței de muncă. Și totuși, ei pot conta pe un cadru general de sprijin în găsirea unui loc de muncă, format din educație, cursuri de formare profesională și burse de studiu. Ei pot deasemenea să acceseze câteva măsuri specifice pentru recunoașterea calificărilor și pot accesa serviciile de ocupare a forței de muncă.

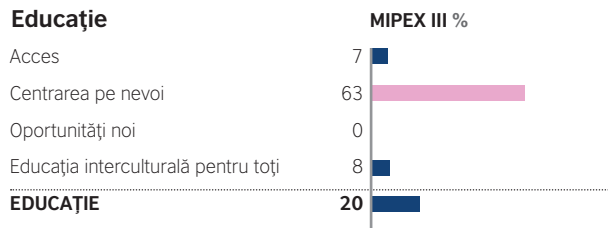

Dispozițiile și condițiile legale privitoare la eligibilitate sunt mai bine dezvoltate decât majoritatea procedurilor în sine. Noii-veniți care doresc să-și reîntrească familia se bucură de condiții ușor mai favorabile aliniate cerințelor legislației UE. Sponsorii au permise de ședere de 1 an (la fel ca în alte 17 țări MIPEX). Toți copiii adulți dependenți/rudele sunt incluși (5). Orice condiție referitoare la venituri/ condiții locative sunt stabilite doar la nivelul de bază (21). Migranții beneficiază de siguranță doar parțial, ei putând primi refuzuri și retrageri din diverse motive, dar cu dreptul ca hotărârile să fie motivate și cu drept de apel. Familiile reîntregite au drepturi legale similare cu ale sponsorilor lor (18). Au însă șanse limitate de a obține permise de ședere autonome înainte de rezidența pe termen lung, fapt care rămâne problematic în majoritatea țărilor.

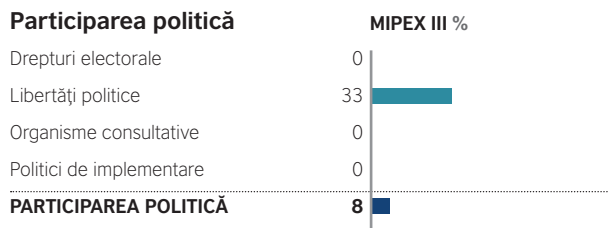
Drepturi de vot și organisme consultative; tendință la nivel european către incluziune politică.

ROMÂNIA

A se vedea Grecia, Ungaria, Irlanda, Portugalia.

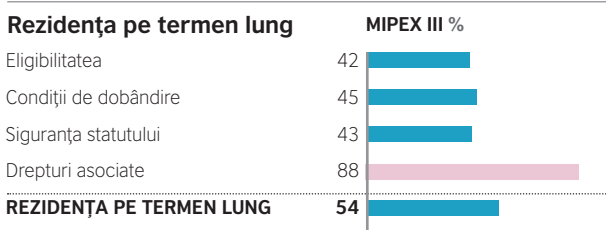
Pentru copiii care pot accesa sistemul de educație, școlile sunt capabile, într-o oarecare măsură, să abordeze 'problemele' lor, dar nu și noile oportunități pe care ei le aduc pentru toți elevii. Copiii cu statut nereglementat (și doar Bulgaria, Ungaria și Slovacia) au nevoie de garanții legale mai puternice și mai explicite pentru a avea acces la școli. Pentru toți elevii migranți din clasă există măsuri specifice situate deasupra mediei pentru Europa Centrală, inclusiv susținere lingvistică standardizată, profesori special formați și îndrumare continuă. Nu există însă susținere sistematică pentru predarea limbilor imigranților (spre deosebire de 22) și a culturilor lor (14) sau pentru combaterea unei potențiale segregări (12). Este puțin probabil ca elevii să întâlnească diversitate culturală în ariile curriculare și nu există prea multă susținere din partea statului pentru îndeplinirea obiectivelor oficiale referitoare la educația interculturală (a se vedea Cehia, Estonia, Slovacia).

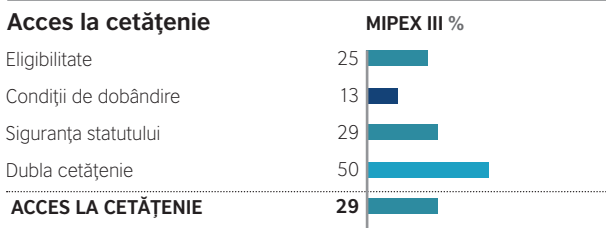
Dintre toate cele 31 de țări MIPEX, România înregistrează cel mai mic punctaj referitor la participarea politică. În afară de dreptul de a crea mijloace de comunicare, rezidenții din afara UE nu pot deveni o parte a vieții democratice. Ordonanța 194/2002 confirmă faptul că aceștia nu pot înființa propriile lor asociații politice și nu pot deveni membri ai unui partid politic, iar acesta este cazul în numai 6 alte țări. Comunitățile noi nu pot obține fonduri de la stat pentru a se organiza politic, cu excepția proiectelor ocazionale ale Fondului European de Integrare. Nu au drept de vot, așa cum este cazul în 19 țări, inclusiv în 5 țări din Europa Centrală. Organismele consultative ale imigranților (recent Grecia) sunt încă absente din Europa Centrală. Este posibil ca migrații să fie mai bine angajați pe viitor, deoarece Planul de Acțiune din 2010 pentru implementarea Strategiei Naționale privind Imigrația menționează posibile organisme consultative.

ROMÂNIA

WWW.MIPEX.EU/ROMANIA

Situația cetățenilor din afara UE care au deja rezidență în România de 5 ani este ușor sub nivelul mediu european, în sensul că aceștia încă se confruntă cu multe obstacole înainte de a avea oportunități egale de integrare, așa cum garantează legislația UE. Eligibilitatea este relativ restrictivă, deoarece anumite permise temporare nu sunt luate în considerare pentru perioada de așteptare de 5 ani. Cei care au dreptul de a aplica pot fi excluși pe baza unor condiții mai împovărătoare decât în alte țări central-europene. Ei beneficiază de cursuri de limbă gratuite, dar nu știu dacă pot trece interviul de limbă, discreționar (a se vedea Cehia, Portugalia). Din nou, solicitanții și rezidenții pe termen lung nu au siguranță cu privire la viitor, deoarece statul păstrează puteri discreționare largite, ca și în alte țări central-europene. Pentru a se proteja, au la dispoziție câteva căi legale de remediere și interdicții în privința expulzării.

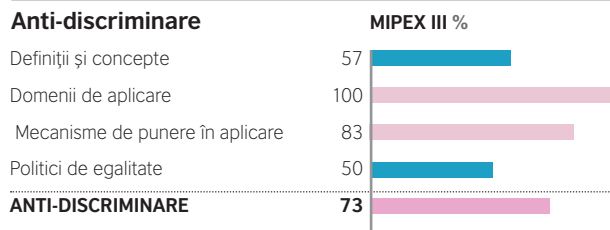

După ani întregi petrecuți în această țară, migranții și descendenții lor nu au o cale clară către dobândirea cetățeniei, ceea ce constituie un hiatus în politicile de integrare din majoritatea țărilor central-europene. Copiii născuți legal pe teritoriul României nu sunt în mod automat cetățeni români la naștere (a se vedea recent Grecia). Primele generații de imigranți se confruntă cu comitete de stat care testează limba și cunoștințele privitoare la cetățenia, istoria, geografia, cultura română, etc., toate acestea fără susținere specifică pentru a îi ajuta să promoveze, spre deosebire de Bulgaria. Trebuie de asemenea să dovedească venituri vag definite și criterii referitoare la buna reputație (ca și în alte 11 țări). Cetățenia poate fi retrasă dintr-o gamă largă de motive fără limite de timp (spre deosebire de alte 14 țări), sau fără protecție împotriva apatridiei (spre deosebire de 19 alte țări).

Prohibiții legislative puternice, mecanismele de aplicare și organismele pentru egalitate pot fi utilizate pentru o mai bună promovare a egalității de șanse pentru toți rezidenții.

ROMÂNIA

A se vedea Bulgaria, Ungaria.

Toți rezidenții, indiferent de etnie, rasă, religie și naționalitate, pot utiliza legislația română anti-discriminare, astfel că oportunitățile de integrare garantate de lege sunt mai bine respectate în practică. Rezidenții se bucură de legi mai bune decât în majoritatea țărilor din Europa și din regiune, România situându-se în vârful clasamentului împreună cu Bulgaria și Ungaria. Aceste legi se extind mult dincolo de standardele minime observate în legile recent adoptate în Cehia, Estonia, Slovacia. Ca și în alte 17 țări, un migrant este protejat împotriva discriminării din toate motivele inclusiv naționalitatea, iar România este una din cele 15 țări în care această protecție se extinde pentru a acoperi toate aspectele vieții.

Mecanismele de aplicare se situează pe locul 2 în clasamentul legilor favorabile din toate țările MIPEX. Prin comparație, alte țări aflate în vârful clasamentului continuă să facă aceste legi mai accesibile publicului (de ex. Suedia, Marea Britanie). În România, potențialele victime pot formula un caz în sistemul alternativ pentru rezolvarea disputelor, la tribunal sau prin proceduri administrative. Deși procedura rămâne lungă și complexă, victimele pot beneficia de asistență financiară și de schimbări cu privire la sarcina probei. ONG-urile pot de asemenea să ajute prin inițierea de proceduri și prin utilizarea evidențelor statistice și testărilor situaționale pentru a dovedi discriminarea. Totuși, nu sunt posibile acțiuni colective, spre deosebire de Bulgaria, Portugalia și Slovacia.

Victimele pot de asemenea să primească consiliere independentă și investigarea faptelor din partea puternicului organism pentru egalitate – ‘Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării’ (CNCD), care poate de asemenea să emită hotărâri irevocabile, împotriva cărora se poate formula recurs. Organismul se poate autosesiza. Rolul CNCD ca organism administrativ independent cu mandat jurisdicțional a fost recent confirmat de Curtea Constituțională a României. Totuși, nu poate formula un caz în numele petentului, spre deosebire de organismele din 12 țări MIPEX. Mai mult, autoritățile și-au asumat puține responsabilități de a promova egalitatea. În comparație cu state precum Bulgaria sau Ungaria, autoritățile nu au obligația de a realiza campanii de informare, dialog public și nu au nici îndatoriri sau acțiuni pozitive.

LISTA INDICATORILOR

1. MOBILITATEA PE PIAȚA MUNCII

1.1 Aceso

1. Accesul imediat la ocuparea unui loc de muncă; 2. Accesul la sectorul privat; 3. Accesul la sectorul public; 4. Accesul imediat la activități independente; 5. Accesul la activități independente

1.2 Accesul la servicii generale

6. Servicii publice pentru ocuparea forței de muncă; 7. Educație și formare profesională; 8. Recunoașterea calificărilor

1.3 Servicii specifice

9. Statul facilitează recunoașterea calificărilor; 10. Măsuri de integrare economică pentru resortisanți ai țărilor terțe; 11. Măsuri pentru integrarea economică a tinerilor migranți și a femeilor migrante; 12. Susținere pentru accesul la serviciile publice pentru ocuparea forței de muncă

1.4 Drepturile lucrătorilor

13. Accesul la sindicate; 14. Accesul la asigurări sociale; 15. Condiții de lucru; 16. Politică de informare

2. REUNIFICAREA FAMILIALĂ

2.1 Eligibilitate

17. Durata și documentele luate în considerare; 18. Parteneri și limite de vârstă; 19. Copii minori; 20. Rude dependente; 21. Copii adulți dependenți

2.2 Condițiile pentru dobândirea statutului

22. Condiții de integrare premergătoare plecării; 23. Condiții de integrare la sosire; 24. Situația locativă; 25. Resurse economice; 26. Durata maximă; 27. Costuri

2.3 Siguranța statutului

28. Durata de valabilitate; 29. Motive pentru respingere, retragere, refuz; 30. Circumstanțe personale luate în considerare; 31. Protecții legale

2.4 Drepturile asociate statutului

32. Permis autonom pentru parteneri și copii; 33. În caz de văduvie, divorț, deces, violență; 34. Pentru alți membri ai familiei; 35. Acces la educație și formare; 36. Angajarea și activitățile pe cont propriu; 37. Ajutoare sociale

3. EDUCAȚIE

3.1 Acces

38. Acces la educație preșcolară; 39. Educația obligatorie ca drept legal; 40. Evaluarea cunoștințelor dobândite anterior; 41. Susținerea pentru a accede la educația din ciclul secundar; 42. Accesul la formarea profesională; 43. Accesul la educația postliceală; 44. Consiliere și îndrumare

3.2 Focalizarea pe nevoi

45. Programe de inserție; 46. Susținere în limba de predare; 47. Monitorizarea elevilor; 48. Situația educațională a elevilor migranți; 49. Formarea profesorilor

3.3 Oportunități noi

50. Opțiunea de a învăța limbile imigranților; 51. Culturile imigranților; 52. Promovarea integrării și monitorizarea segregării; 53. Măsuri pentru susținerea părinților și comunităților

3.4 Educația interculturală pentru toți

54. Includerea în programa școlară; 55. Statul susține inițiativele de informare; 56. Modificarea programelor pentru a reflecta diversitatea; 57. Adaptarea vieții cotidiene; 58. Includerea migranților în rândul personalului; 59. Formarea profesorilor

4. PARTICIPAREA POLITICĂ

4.1 Drepturile electorale

60. Dreptul de vot în alegerile naționale; 61. Alegerile regionale; 62. Alegerile locale; 63. Dreptul de a candida în alegerile locale

4.2 Libertăți politice

64. Dreptul la asociere; 65. Partide politice; 66. Crearea de mijloace de comunicare

4.3 Organisme consultative

67. Consultare la nivel național; 68. Nivel regional; 69. Nivel de capitală; 70. Nivel de oraș local

4.4 Politici de implementare

71. Politică de informare; 72. Finanțarea din bani publici/susținere pentru organismele naționale pentru imigranți; 73. Pentru organisme regionale ale imigranților; 74. La nivel local, de capitală; 75. La nivel local, de oraș

5. REZIDENȚA PE TERMEN LUNG**5.1 Eligibilitatea**

76. Timpul necesar de ședere și documentele luate în considerare; 77. Se ține cont de timpul petrecut în calitate de elev/student; 78. Perioade de absență anterioară admise

5.2 Condiții pentru dobândirea statutului

79. Condiții referitoare la limbă și integrare; 80. Resurse economice; 81. Durata procedurii; 82. Costuri

5.3 Siguranța statutului

83. Durata de valabilitate; 84. Permis reînnoibil; 85. Perioade de absență; 86. Motive pentru respingere, retragere sau refuz; 87. Circumstanțele personale luate în considerare înainte de expulzare; 88. Excluderea expulzării; 89. Protecții legale

5.4 Drepturi asociate statutului

90. Rezidență după ieșirea la pensie; 91. Muncă și condiții; 92. Ajutoare sociale; 93. Recunoașterea calificărilor

6. ACCESUL LA CETĂȚENIE**6.1. Eligibilitate**

94. Perioada de rezidență pentru imigranții din prima generație; 95. Perioade de absență; 96. Partenerii/soții/soțiile cetățenilor țării; 97. Cetățenia ca drept dobândit la naștere pentru a doua generație de imigranți; 98. Pentru a treia generație de imigranți

6.2 CONDIȚII DE DOBÂNDIRE

99. Limbă; 100. Cetățenie/integrare; 101. Resurse economice; 102. Cazier judiciar; 103. Bonitate și caracter moral; 104. Durata maximă a procedurii; 105. Costuri

6.3 Siguranța statutului

106. Motive suplimentare pentru refuz; 107. Puteri discreționare în cazul refuzului; 108. Circumstanțe personale luate în considerare înainte de refuz; 109. Protecții legale; 110. Motive pentru retragere; 111. Limite de timp pentru retragere; 112. Apatridia

6.4 Dubla cetățenie

113. Dubla cetățenie pentru prima generație; 114. Pentru a doua/a treia generație

7. ANTI-DISCRIMINAREA**7.1 Definiții și concepte**

115. Definiția include discriminarea directă și indirectă, hărțuirea, instigarea la discriminare; 116. Discriminarea prin asociere și pe baza caracteristicilor asumate; 117. Se aplică persoanelor fizice și juridice; 118. Se aplică sectorului public; 119. Interdicții legale; 120. Libertatea de asociere restricționată atunci când împiedică egalitatea; 121. Discriminarea multiplă

7.2 Domenii de aplicare

122. Legislația anti-discriminare acoperă domeniul angajării și formării profesionale pe baza rasei și etniei, religiei și credinței, și naționalității; 123. Educație; 124. Protecția socială inclusiv asigurările sociale; 125. Avantaje sociale; 126. Accesul la și furnizarea de bunuri și servicii publice, inclusiv în domeniul locativ; 127. Inclusiv în domeniul sănătății

7.3 Mecanisme de aplicare

128. Procedurile disponibile; 129. Sistem alternativ pentru soluționarea disputelor; 130. Motive; 131. Durată; 132. Sarcina probei; 133. Testarea situațională și date statistice; 134. Victimizarea; 135. Asistență din partea statului; 136. Rolul entităților legale; 137. Gama de acțiuni în justiție; 138. Sancțiuni; 139. Motivația discriminatorie

7.4. Politici de egalitate

140. Existența unei agenții specializate pentru egalitate; 141. Asistă victimele; 142. Acționează ca un organism cvasi-juridic; 143. Are legitimitate; 144. Poate iniția proceduri, poate conduce investigații, poate pune în aplicare rezultate; 145. Statul diseminează informația și facilitează dialogul; 146. Mecanismele asigură conformitatea la nivel național prin unități guvernamentale dedicate; 147. Organismele publice promovează egalitatea în funcții și contracte; 148. Acțiune pozitivă

Aceasta este o listă prescurtată. Lista întreagă a indicatorilor este disponibilă la www.mipex.eu

PARTENERI DE COORDONARE

PARTENERI DE CERCETARE

PARTENERI NAȚIONALI

‘MIPEX descrie în mod concis politicile de integrare din întreaga Europă și America de Nord identificându-le punctele forte și punctele slabe. Reprezintă o resursă bogată ce le permite membrilor Parlamentului European să compare politicile și să evalueze modalitățile în care pot stabili condiții favorabile pentru participarea imigranților în societățile noastre diverse și oferă îndrumări concrete privind modul în care carențele pot fi transformate în oportunități.’

JUAN FERNANDO LÓPEZ AGUILAR, PREȘEDINTE AL COMISIEI DE LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE, PARLAMENTUL EUROPEAN

‘De-a lungul anilor, MIPEX a continuat să fie un instrument valoros pentru cartografierea și pentru evaluarea politicilor de integrare existente în Uniunea Europeană. Îmi face plăcere să susțin această inițiativă, în special deoarece ediția a treia acoperă toate statele membre UE și mai multe politici relevante pentru integrare. MIPEX oferă o bază solidă pentru analizarea tendințelor la nivel european. Este de menționat faptul că multe state membre au în general performanțe mai bune în ceea ce privește politicile de integrare a migranților, în acele domenii în care există legislație UE precum reîntregirea familiei, rezidență pe termen lung și anti-discriminare.’

CECILIA MALMSTRÖM, COMISAR EUROPEAN PENTRU AFACERI INTERNE

‘MIPEX le oferă actorilor din domeniul drepturilor omului posibilitatea de a ridica întrebări foarte precise cu privire la implementarea de către autorități a principiilor internaționale referitoare la drepturile fundamentale în politicile și legislația națională privitoare la integrare. MIPEX aduce aceste standarde normative la nivelul practic și clarifică modul în care conceptele legale se aplică accesului imigranților la un loc de muncă și la educație, asigurându-le rezidența și viața de familie, promovând cetățenia și participarea civică, precum și oferind protecție împotriva discriminării.’

ILZE BRANDS KEHRIS, PREȘEDINTA CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL AGENȚIEI UE PENTRU DREPTURI FUNDAMENTALE

‘MIPEX reprezintă un efort impresionant realizat de o echipă internațională de oameni de știință și experți de a analiza politicile de integrare dintr-un număr tot mai mare de țări din întreaga lume. Rezultatele lor vor inspira analize comparative internaționale ulterioare și oferă o bază comprehensivă de dovezi pe care se pot construi politici bine documentate. Afiliați ai proiectului Metropolis pe politici și cercetare vor găsi în MIPEX o bază fertilă pentru analize și pentru procesul decizional.’

HOWARD DUNCAN, PREȘEDINTE EXECUTIV AL PROIECTULUI METROPOLIS

‘Sunt impresionat de calitatea Indicelui Politicilor de Integrare a Migranților. Abordarea dumneavoastră pe termen lung cu privire la problemele legate de integrare este extrem de promițătoare. Sunt de părere că trebuie să monitorizăm problemele legate de integrare la fel de atent cum le monitorizăm pe cele legate de sănătate, educație sau șomaj. Trebuie deasemenea să reorientăm dezbaterile către fapte și cifre și să renunțăm la discursul ideologic și retoric, larg răspândit astăzi atunci când apar în discuție aceste subiecte. Sunt ferm convins că British Council și Migration Policy Group au luat o inițiativă excelentă prin crearea Indicelui Politicilor de Integrare a Migranților. Susțin fără ezitare proiectul dumneavoastră, și doresc tot ce este mai bun pentru MIPEX.’

AMIN MAALOUF, SCRITOR

WWW.MIPEX.EU

MIPEX III este produs în cadrul proiectului: *Outcomes for Policy Change*, co-finanțat prin Fondul European pentru Integrarea Resortisanților Țărilor Terțe